

پیام سندیکا

شماره ۳۱
سال سوم / مرداد ۱۳۹۳
نشریه سندیکاهای کارگری ایران

پیام سندیکا
پیام آور سندیکاهای کارگری ایران

چاپی و الکترونیکی
فارسی و انگلیسی

حاصل اتحاد تاریخی کارگران سندیکایی
در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران

دستور صندوق بین المللی پول:

هدف مقررات در روابط بین کارگر و کارفرما، برای نابودی دستاوردهای

طبقه کارگر و رواج بی قانونی کامل برای سود بیشتر سرمایه داری

اتحادیه
نیروی کار
پروژه ای

در این شماره می خوانید :

سرپیام

دستورات صندوق بین المللی پول به ایران

مصاحبه فعالین کارگری

گزارش کارگر فلزکار

همبستگی جنبش سندیکایی جهانی با کارگران ایران

زنان و مشکلات آنان

با پیشروان سندیکایی آشنا شویم

برگی از قانون

تنگدست فرزانه

پیام سندیکا

ماهنامه خبری-تحلیلی کارگری

نشریه درونی سندیکاهای کارگری ایران
کاری از کارگران سندیکایی ایران
بر اساس منشور جهانی سندیکاهای کارگری
در راستای تشکل و آگاهی برای کارگران
از مهر ۱۳۹۰ / چاپ تهران (چاپی و الکترونیکی)

سندیکای کارگران فلزکار مکانیک
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی
سندیکای کارگران نقاش و تزئینات
سندیکای کارگران بنا
سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه
اتحادیه نیروی کار پروژه ای

www.syndicavahed.asia

www.felezkar.com

[Facebook.com/metalworkers](https://www.facebook.com/metalworkers)

S_felezkar1961@gmail.com

irunionmessenger@gmil.com

سرپیام

هرگاه کارخانه ای می خواهد صرفه جویی کند اول به سراغ کارگران آمده آنان را بیرون می کند ، حقوقشان را دیر پرداخت می کند ، یا اضافه کاری هایشان را قطع می کند و یا امکانات رفاهی کارگران از جمله رستوران و سرویس حمل و نقل را حذف می کند. دولت ها هم به بهانه رونق دادن به کسب و کار و اشتغال زایی اول به سراغ قانون کار آمده موادی که به نفع کارگران است را حذف می کنند. حق داشتن قانون کار که با تلاش کارگران در سال 1325 بدست آمد بزرگترین دستاورد کارگران ایران است. در این سال کارگران با اتکا به شورای متحده مرکزی کارگران و زحمتکشان ایران که متشکل از کلیه سندیکاهای کارگری کشور بود لایحه قانون کار را برای تصویب به مجلس فرستادند که با کارشکنی فنودال ها و سرمایه داران آن روز و نمایندگان سرسپرده محمدرضا پهلوی روبرو شد. 2 سال بعد کارگران پس از کوشش های بسیار دوباره این لایحه را به صحن مجلس آورده و وقتی با بیرون رفتن مجلسیان هنگام طرح این لایحه از مجلس برای به حد نصاب نرسیدن تعداد نمایندگان روبرو شدند درهای مجلس را بسته و هر نماینده ای که قصد خروج از مجلس را داشت به داخل مجلس هدایت کردند و تا لایحه قانون کار به تصویب نرسید و به قانون تبدیل نشد، درهای مجلس را باز نکردند. اتحادیه کارگران راه آهن، چیت سازی، سیلو، دخانیات، قند و شکر، سیمان و... که در شورای متحده کارگران و زحمتکشان تهران متشکل شده بودند با تشکیل زنجیره ای انسانی به دور مجلس این دستاورد سترگ کارگری را با اتکا همبستگی کارگران ایران بدست آوردند. هنوز هم بعد

از 68 سال از بدست آورد قانون کار، سرمایه داران و عوامل عقب مانده فکری حجتیه ای برای نابودی مواد قانون کار دست از تلاش برنداشته اند.

گفتگو های هسته‌ای میان ایران و کشورهای 5 به علاوه 1، تنها به موضوع هسته ای نمی پردازد بلکه موضوعات اقتصادی از جمله، تلاش هدفمند برای همکاری با سرمایه داری جهانی و اجرایی کردن دستورات صندوق بین المللی پول و سازمان تجارت جهانی از موضوعات مورد علاقه طرفین است که پیگیری می شود. کافی است به این سخنان دقت کنیم: « اسحاق جهانگیری معاون اول رییس‌جمهور، در خردادماه امسال، اعلام داشت که، راهکارهای دولت در امور اقتصادی برای سال جاری شتاب بخشیدن به برنامه خصوصی‌سازی و اجرای طرح مقررات‌زدایی در پیوند با آزادسازی اقتصادی است»

راهکارها و سیاست‌های اقتصادی- اجتماعی ارایه شده از سوی دولت با شتاب بیشتری نسبت به گذشته به سمت پیوند محکم‌تر با سرمایه‌داری جهانی سیر می‌کند. پس از اجرای فاز دوم آزادسازی اقتصادی زیر عنوان هدفمندی یارانه‌ها و نیز بر اثر مذاکرات هسته‌ای و میزان توافق و تفاهم با غرب، سرمایه داری خارجی حضور خود در بازار ایران را علنی‌تر می‌کند. حضور گسترده و 60 نفری سرمایه داران فرانسوی و 130 نفره ترکیه ای از جمله این موارد است. مجموعه‌یی از لایحه‌ها و دستورالعمل‌ها به‌منظور تصریح در امر بازگشت و فعالیت شرکت‌های آمریکایی، ژاپنی و اتحادیه اروپایی تدوین گردیده و به مورد اجرا گذاشته شده‌اند. اصلاح قوانین و مقررات گمرکی، لایحه به‌اصطلاح حمایت از تولید و بهبود فضای کسب‌وکار، مقررات زدایی به‌ویژه در زمینه تجارت خارجی، اختصاص مبلغ‌هایی هنگفت از درآمدهای حاصل از حذف

یارانه‌ها به بانک‌ها- به‌ویژه بانک‌های خصوصی- و نیز اصلاح مقررات برای حضور شرکت‌های بیمه خصوصی خارجی در بازار ایران، از جمله اقدام‌های اخیر دولت به‌شمار می‌آیند. وقتی معاون اول رییس جمهوری از « شتاب بخشیدن به برنامه خصوصی‌سازی و اجرای طرح مقررات زدایی در پیوند با آزادسازی اقتصادی » صحبت می‌کند در واقع به چه سیاستی اشاره دارد و نتیجه این سیاست چیست؟ به حراج گذاشتن شرکت سنگ آهن مرکزی و شرکت زغال سنگ البرز مرکزی که کارگزارانشان در هفته‌های اخیر با این خصوصی‌سازی‌ها مخالفت کرده و دست به اعتصاب زده اند قرار است به چه کسانی فروخته می‌شود؟ یعنی ثروت مردم ایران را به کسانی که هم امروز به هیچ قانونی گردن نمی‌گذارند خواهند فروخت؟ تا با مقررات زدایی هرچه بیشتر، کارگران را چپاول و دستمزدهای ناچیزشان طعمه بی‌قانونی‌های کارفرمایان شود. از بی‌قانونی در مناطق آزاد تجاری چه عاید مردم و کارگران شده که حالا باید برای سود شرکت‌های انگلیسی و آمریکایی و اروپایی و سرمایه‌داران وابسته به آنان، در تمام ایران مقررات را دولت برای رونق کسب و کار محو کند؟ رونق کسب و کار برای چه کسانی؟ کدام کارخانه و یا شرکت دولتی پس از فروش توانسته رونقی به کسب و کار بدهد؟ جز اینکه بابت زنجانی‌ها با خرید گروه کارخانه‌های فولاد و از کار انداختن این کارخانه‌ها به نفع دلالتان وارد کننده فولاد عمل کردند؟ جز آنکه از پس این خصوصی‌سازی‌ها و دادن وام‌های کلان به خریداران شرکت‌های دولتی برای رونق کسب و کار، در دوبی و استانبول سرمایه‌گذاری شد و کارگران فولاد شش ماه به شش ماه حقوق‌شان عقب افتاد... و خائنین به کشور، وام‌ها و پول‌ها را در این کشورها سرمایه‌گذاری برضد منافع مردم و کارگران ایران کردند؟ هنوز پول‌های دزدیده شده و به کانادا برده

شده آقای خاوری رییس بانک ملی به همدستی جهرمی رییس بانک صادرات تکلیفش مشخص نشده که بازهم خصوصی سازی این بار صنعت ملی نفت ما را نشانه رفته است. می خواهند صنعت نفت و پتروشیمی و صنعت برق را به سرمایه داران ضد منافع مردم بفروشند. اما آنچه در این مقررات زدایی به کارگران مربوط است نابودی تامین اجتماعی و 8 ساعت کار و رواج قراردادهای سفید امضا و تمکین نکردن سرمایه داران به قانون کار در دستور روز قرار گرفته است. طرح ضد کارگری نظام «استاد - شاگردی» در اواخر تابستان سال ۹۱ به اجرا گذاشته شد و تاکنون ادامه دارد. این شیوه که توسط سازمان فنی و حرفه‌ای مطرح و توسط وزارت کار و سازمان تامین اجتماعی دولت دهم اجرا شد، با تغییر نام «کارآموز» به «شاگرد» و برای محو نام کارگر، شرایطی را به وجود آورد که کارفرمایان بدون توجه به مهارت، سابقه کار و سن کارآموز و بدون هیچ تعهدی در خصوص بیمه، ساعت کار و حقوق مصرح در قانون کار، کارگران را به عنوان شاگرد استخدام کنند. مقررات زدایی در صنعت برای نابودی دستاوردهای طبقه کارگر و رواج بی قانونی کامل برای سرمایه داری و جلوگیری از بازسازی بدنه اجتماعی جنبش سندیکایی، مهار و کنترل جنبش‌های کارگری، برای حفظ سودآوری افسانه‌ای برای سرمایه داران ایرانی و خارجی در اوضاع کنونی است.

هوشیار باشیم و هماهنگ با برداران و خواهرانمان در معادن سنگ آهن مرکزی و شرکت زغال سنگ البرز مرکزی و معدن بافق به این خصوصی سازی‌ها و برداشتن مقررات و برضد قانون عمل کردن که نمونه اش را در تصویب دستمزد امسال شاهد بودیم، مخالفت کنیم.

هیات تحریریه پیام سندیکا

دستورات صندوق بین المللی پول به ایران : خصوصی‌سازی و مقررات‌زدایی!

اسحاق جهانگیری معاون اول رییس‌جمهور، در خردادماه امسال، اعلام داشت که، راهکارهای دولت در امور اقتصادی برای سال جاری شتاب بخشیدن به برنامه خصوصی‌سازی و اجرای طرح مقررات‌زدایی در پیوند با آزادسازی اقتصادی است. او یادآوری کرد که، طرح‌های بزرگ و صنایع کلیدی و سود ده، مطابق برنامه‌ریزی به بخش خصوصی واگذار خواهد شد. مقررات زدایی به معنای نابودی قانون کار و تامین اجتماعی برای طبقه کارگر و کارگر ارزان برای سرمایه داران خارجی است. پس از این موضع‌گیری اسحاق جهانگیری، نشست رسمی هیات واگذاری سهام شرکت‌ها و کارخانه‌ها و مؤسسه‌های مالی دولتی با حضور وزیر اقتصاد برگزار شد، و در نخستین مصوبه‌اش، ۷ شرکت بزرگ در لیست خصوصی‌سازی فوری قرار گرفتند. خبرگزاری مهر، ۲۳ خردادماه، نوشت: « جلسه هیات واگذاری که با حضور اعضا در وزارت امور اقتصادی و دارایی تشکیل شد، قیمت پایه و شرایط واگذاری ۱۰۰ درصد سهام شرکت پرورش کرم ابریشم ایران... سهام شرکت عمران و مسکن‌سازان... شرکت کشت و صنعت هفت‌تپه و ۵۱ درصد سهام شرکت آلومینای ایران... از طریق فرابورس به‌صورت نقد و اقساط را به تصویب رساند.» در این نشست در مجموع ۷ شرکت بزرگ در لیست خصوصی‌سازی قرار گرفت.

برنامه خصوصی‌سازی به‌وسیله دولت درحالی با سرعت ادامه دارد که سازمان خصوصی‌سازی ضمن همکاری با اتاق بازرگانی و بانک

مرکزی، چندی پیش لیست اسامی ۱۰۲ شرکت برای واگذاری سهام آنها به بخش خصوصی را انتشار داده بود. مطابق برآوردهای رسمی، در صورت عملی شدن این برنامه، بزرگترین خصوصی‌سازی ایران در سال کنونی انجام خواهد شد. ارزش این شرکت‌ها بیش از ۸۰ هزار میلیارد تومان محاسبه گردیده است. نام برخی از مهم‌ترین شرکت‌های کشور در این فهرست به‌چشم می‌خورد. شرکت‌هایی مانند: شرکت ملی حفاری ایران، کشت و صنعت و دامپروری مغان، شرکت سنگ‌آهن مرکزی ایران، شرکت تولیدی برق آذربایجان، شرکت تولیدی برق فارس، پالایش نفت کرمانشاه، شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی ایران، پالایشگاه نفت بندرعباس، شرکت پتروشیمی دماوند، شرکت هواپیمایی جمهوری اسلامی ایران، شرکت کشاورزی و دامپروری لاوان، ماشین‌سازی تبریز، زغال‌سنگ البرز مرکزی، شرکت نوردلوله اهواز، شرکت قطارهای مسافربری رجا، نیروگاه برق لوشان و شرکت مس شهربابک از جمله شرکت‌هایی‌اند که در لیست خصوصی‌سازی بزرگ قرار گرفته‌اند و سرمایه‌داران داخلی و خارجی برای تصاحب آنها به فعالیت‌هایی پر تبوتاب مشغولند. شرکت سنگ آهن مرکزی و شرکت زغال سنگ البرز مرکزی شرکت‌هایی هستند که کارگزارانشان در هفته‌های اخیر با این خصوصی‌سازی‌ها مخالفت کرده و دست به اعتصاب زده‌اند. مشاهده شرکت‌هایی که قرار است فروخته شوند بیشتر در عرصه‌های نفت و پتروشیمی‌اند یعنی گلوگاه اقتصاد ایران. فروش این شرکت‌ها به سرمایه‌داران خارجی جز دادن گوشت به دست گربه چیزی دیگری نیست. این برنامه، بخشی از طرح به اصطلاح جلب و جذب سرمایه خارجی است که در اولویت دولت قرار دارد. برنامه خصوصی‌سازی و مقررات‌زدایی به‌هیچ‌روی سبب رشد و شکوفایی اقتصادی و رونق تولید

ملی نخواهد شد. این برنامه‌ها، تضعیف بیش‌ازپیش بنیه تولیدی- صنعتی کشور را در پی دارند، و به‌علاوه، بازار داخلی را در خدمت و اختیار سرمایه داری جهانی قرار می‌دهند.

رضا کارشناسان

مصاحبه نماینده کارگران کارخانه وکیوم پارس با ایلنا: دفاع مدیران دولت یازدهم از طرح «استاد-شاگردی» ناامید کننده است

«شیوه نامه استاد شاگردی که در دولت دهم تهیه شد از همان ابتدا با اصول قانون اساسی، قوانین کار و تامین اجتماعی، مقوله نامه‌های بنیادین حقوق کار مبنی بر رعایت ابتدایی‌ترین حقوق کارگر مغایرت دارد.»

یک فعال کارگری استمرار دفاع سازمان فنی و حرفه‌ای از شیوه نامه استاد - شاگردی در دولت یازدهم را ناامیدکننده و غیر منطقی خواند. «عبدالله وطن خواه» در واکنش به اظهارات اخیر پوراندخت نیرومند، معاون آموزشی سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای در توجیه استمرار اجرای شیوه نامه استاد شاگردی، به خبرنگار ایلنا گفت: سازمان فنی و حرفه‌ای با مفهوم استثمار نیروی کار آشنا نیست. واکنش این فعال مستقل کارگری به سخنان اخیر معاون آموزشی سازمان فنی و حرفه‌ای است که گفته بود «نظام استاد شاگردی از زمان آغاز اجرا در مجموع ۴۰ هزار

نیروی کار را آموزش داده است و این ۴۰ هزار نفر تعدادی نیستند که به استثمار نیروی کار دامن بزنند». وطن‌خواه در واکنش به این سخنان گفت: خانم نیرومند یا هنوز بزرگی عدد ۴۰ هزار را درک نکرده است و یا اینکه با مفهوم استثمار آشنا نیست. نماینده کارگران و اکیوم پارس بابیان اینکه شیوه نامه استاد شاگردی که در دولت دهم تهیه شد از همان ابتدا با اصول قانون اساسی، قوانین کار و تامین اجتماعی، مقابله نامه‌های بنیادین حقوق کار مبنی بر رعایت ابتدایی‌ترین حقوق کارگر مغایرت دارد، گفت: نمی‌توان به نام ایجاد اشتغال و رونق اقتصادی از شیوه نامه استاد شاگردی دفاع کرد. اگر مسئولان سازمان آموزش فنی و حرفه‌ای به خود زحمت دهند و پیش از دفاع از این شیوه نامه عجیب و غریب مفاد آن را یکبار مرور کند آنگاه متوجه خواهند شد که در این روش، پرداخت هرگونه مزد و حقوق قانونی به فرد «شاگرد» نفی شده است. مطالعه این شیوه‌نامه نشان می‌دهد که طراحان و مجریان این شیوه نامه آگاهانه یا ناآگاهانه سعی دارند با جایگزین کردن مفاهیم استاد و شاگرد به جای کارفرما و کارگر، به تحلیل رفتن حقوق صنفی نیروی انسانی کمک کنند. در چنین شرایطی کسانی که مدعی دفاع از حقوق صنفی کارگران هستند وظیفه دارند تا از مجاری قانون نسبت به اجرای چنین شیوه نامه‌ای معترض شوند. این کارگر در خاتمه گفت: ما توقع داشتیم که سازمان فنی و حرفه‌ای پس از مشاهده مخالفت کارگران اجرای این شیوه نامه غیر قانونی را متوقف کند اما ظاهراً این سازمان نهایتاً قصد بازنگری در این شیوه‌نامه را دارد.

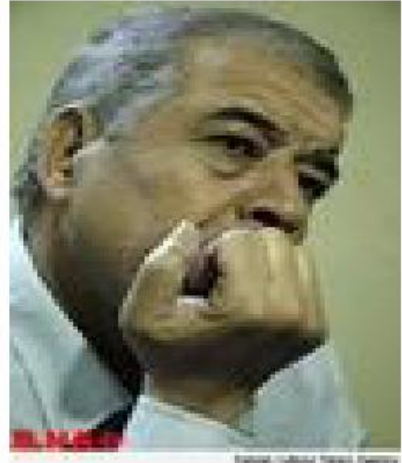

مصاحبه خلیل بهرامیان وکیل سندیکای کارگران فلزکارمکانیک با ایلنا:

روند صدور رأی در پرونده مرتضوی طولانی خواهد بود

خبرگزاری ایلنا: به گفته وکیل کارگرانی که پس از گزارش مجلس درباره فساد در تامین اجتماعی شکایتی را بر علیه سعید مرتضوی، مدیرعامل سابق این سازمان طرح کرده بودند، به احتمال قوی وضعیت متهمان این پرونده تا حدود سه ماه آینده مشخص خواهد شد. «خلیل بهرامیان» با اعلام این مطلب به خبرنگار ایلنا گفت: با توجه به ابعاد گزارشی که از سوی هیات تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی در خصوص سوء استفاده در سازمان تامین اجتماعی منتشر شد، روند رسیدگی به این پرونده در دستگاه قضایی طولانی خواهد بود. این وکیل دادگستری در پاسخ به این پرسش که «تا زمان اتمام رسیدگی به این پرونده تکلیف ادامه رابطه همکاری برخی از متهمان احتمالی پرونده سوء استفاده از تامین اجتماعی با این سازمان چه خواهد شد؟»، گفت: مطابق قانون تا زمانی که برای فرد قرار مجرمیت صادر نشود، نمی‌توان

مانع از ادامه همکاری وی با سازمان تامین اجتماعی شد مگر آنکه در این مدت به اتهام فرد یاد شده به واسطه رابطه استخدامی از طریق دادگاه‌های اداری درون سازمانی رسیدگی شود. وی یادآور شد: پس از آنکه مجلس گزارش هیات تحقیق و تفحص از سازمان تامین اجتماعی را در اختیار دستگاه قضایی قرار داد، جمعی از کارگران بیمه شده سازمان تامین اجتماعی به وکالت وی، علیه مدیرعامل وقت و گروهی از اعضای هیات‌مدیره و مدیران ارشد زیر مجموعه‌های سازمان تامین اجتماعی دادخواست شکایتی را در شعبه ۱۵ دادرسی کارکنان دولت مطرح کردند. این دادخواست حدود ۶ ماه پیش مطرح شده است و با توجه به ابعاد پرونده و اینکه به استناد گزارش هیات تحقیق و تفحص مجلس شورای اسلامی حداقل از ۱۵۰ نفر در ارتباط با سوء استفاده‌های مالی صورت گرفته نام برده شده است، سرعت روند رسیدگی به این پرونده مطلوب به نظر می‌رسد. وی در تشریح آخرین تحولات مربوط به این دادخواست گفت: از قرار معلوم پس از مطرح شدن دادخواست کارگران، شعبه ۱۵ دادرسی کارکنان دولت بررسی ماجرا و صحت گزارش هیات تحقیق و تفحص را به حفاظت اطلاعات قوه واگذار می‌کند که پس اتمام بررسی، حدود ۱۵ روز پیش آقای مرتضوی برای ارائه پاره‌ای توضیحات به شعبه مذکور احضار شد. بهرامی بابیان اینکه در روزهای آینده برای پیگیری این پرونده مجدداً به شعبه ۱۵ دادرسی کارکنان دولت مراجعه خواهد کرد، گفت: احتمالاً تا حدود سه ماه آینده بازپرس در خصوص صدور قرار مجرمیت متمهان این پرونده تصمیم‌گیری خواهد کرد و چنانچه افرادی از این جمع متهم شوند از طریق صدور کیفرخواست رسیدگی به پرونده در دادگاه دنبال خواهد شد.

مصاحبه ابراهیم مددی رییس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران با خبرگزاری ایلنا:

پرونده تخلفات مرتضوی در تامین اجتماعی لاک پشتی رسیدگی می‌شود!

ابراهیم مددی : «چگونه است که برخی از پرونده‌ها به سرعت مورد بررسی قرار می‌گیرند و رأی‌های سنگین هم برای متهمان صادر می‌شود اما پرونده آقای مرتضوی با این اتهام که میلیون‌ها میلیون تومان از اموال مردم را حیف و میل، اختلاس و خاصه بخشی کرده و به مال مردمان فرودست آتش زده است، این دست و آن دست می‌شود.» این فعال مستقل کارگری با اشاره به «بزرگنمایی» راجع به برخی از پرونده‌های قضایی تحت تأثیر فشارهای سیاسی، از آنچه «رسیدگی پنهانی» به پرونده سعید مرتضوی می‌خواند، انتقاد کرد. «ابراهیم مددی» در این باره به ایلنا گفت: جدا از مسئله تحقیق و تفحص مجلس، کج رفتاری‌ها و نابکاری‌های آقای مرتضوی جلوتر از این‌ها و در شغل قبلی‌اش برای مردمان صاحب نظر مشخص شده بود، به گونه ای که بسیاری از کارشناسان حقوقی به رفتار

و کردار وی معترض بودند و حتی بسیاری از سیاستمداران جناح حاکم نیز نسبت به رفتارهای غیرحساب شده وی به مسئولان بالادستی تذکر می‌دادند، اما متأسفانه کسی گوش نداد. این فعال مستقل کارگری با اشاره به ریاست مرتضوی بر سازمان تأمین اجتماعی در دولت احمدی نژاد، افزود: علیرغم آنکه دیوان عدالت اداری با نصب مرتضوی به لحاظ قانونی مخالفت کرد و رفتار مقام بالادستی را مورد پرسش قرار داد، اما وی به هر ترتیب بر سازمان تأمین اجتماعی که هیچ‌گونه تخصصی در اداره‌اش نداشت سلطه پیدا کرد و کلیه دار و ندار کارگران زحمت کش به دست او افتاد. کارگران آگاه به امور از همان موقع نسبت به نصب وی در سازمان معترض بودند اما صدای آن‌ها به جایی نمی‌رسید چرا که وی به دلیل حمایت‌های جناح حاکم وقت، گویی پشت سپر آهنین قرار گرفته بود. وی تصریح کرد: ما نسبت به روند رسیدگی به اتهام خیانت مرتضوی به اموال کارگران معترض هستیم و از قوه قضاییه و مقامات کشوری می‌خواهیم که هر چه زودتر احقاق حق کنند و معلوم شود کسی که در این کشور به اموال کارگران و مردم نادار و زحمتکش خیانت می‌کند به سزای عملش خواهد رسید. ابراهیم مددی ضمن ابراز تعجب از کوتاهی قوه قضاییه در محاکمه علنی مرتضوی، گفت: برای جلوگیری از تکرار پیدا شدن مرتضوی‌ها و بابک زنجانی‌ها، مقامات قضایی باید به شکل روشن و واضح این افراد را پیش منظر مردم ایران به صورت قانونی و عادلانه محاکمه کنند تا از ادامه این نوع فسادهای اقتصادی جلوگیری شود. امیدوارم در کشور ما شرایطی پیش بیاید که پرونده‌های تخلف چنین افرادی قبل از این مسائل هم مورد بررسی قرار بگیرد تا حق به حق‌دار برسد، زیرا اگر قرار است کشور ما در مسیر عادلانه‌ای حرکت کند، باید در زمینه رسیدگی به تخلفات، خودی و غیری خودی را کنار بگذاریم

و متهمان را بدون غرض ورزی و بر اساس موزاین عادلانه قضایی محاکمه کنیم. اگر نهادهای واقعی کارگری از آزادی‌های لازم برخوردار بودند، قبل از آنکه مرتضوی به چنین فساد گسترده‌ای دست بزند جلوی وی را می‌گرفتند. متأسفانه برخی از جناح‌های سیاسی از ریاست وی بر سازمان تأمین اجتماعی حمایت می‌کردند اما جناح مستقل کارگری همان زمان فریاد دادگری و دادخواهی سر می‌داد. ما به کندی رسیدگی عادلانه به پرونده مرتضوی قطعاً اعتراض داریم و اعتراضمان را به قوه قضاییه اعلام می‌کنیم. چگونه است که برخی از پرونده‌ها به سرعت مورد بررسی قرار می‌گیرند و رأی‌های سنگین هم برای متهمان صادر می‌شود اما پرونده آقای مرتضوی با این اتهام که میلیون‌ها تومان از اموال مردم را حیف و میل، اختلاس و خاصه بخشی کرده و به مال مردمان فرودست آتش زده است، این دست و آن دست می‌شود.

«برای جلوگیری از تکرار پیدا شدن مرتضوی‌ها و بابک زنجانی‌ها، مقامات قضایی باید به شکل روشن و واضح این افراد را پیش منظر مردم ایران به صورت قانونی و عادلانه محاکمه کنند تا از ادامه این نوع فسادهای اقتصادی جلوگیری شود.»

کرامت کارگران از نظر وزیرکار

ربیعی، ۱۳ اردیبهشت‌ماه، اعلام کرد: «کرامت کارگر باید از بهبود وضعیت پرداخت دستمزد آغاز شود... در کنار تلاش دولت راستگویان می‌توان به رعایت کرامت کارگران نیز امیدوار بود».

ایلنا، در دو گزارش، ۲۸ و ۲۲ اردیبهشت‌ماه، نوشت: «شرکت مخابرات با کارگران مخابرات روستایی قراردادهای ۲۰۰ تا ۳۰۰ هزار تومانی منعقد می‌کند»، و کارگران شرکت پوشینه بافت قزوین «از ۵ تا ۶۲ ماه مطالبات مزدی طلبکارند» ایلنا، ۳۱ خردادماه، از تجمع ۵۰ کارگر کارخانه قند و تصفیه اهواز در اعتراض به عدم دریافت ۴۵ ماه حقوق و مزایا در مقابل ساختمان مرکزی بانک ملی ایران در تهران گزارش داد. نماینده کارگران به ایلنا گفت: «بانک‌های ملی و ملت، به عنوان مالکان اصلی کارخانه ۴۵ ماه است علاوه بر پرداخت نکردن حقوق کارگران، کارخانه را بلاتکلیف و خط تولید آن را متوقف کرده‌اند».

آقای وزیرآیا با اینگونه پرداخت دستمزد کارگران، کرامت آنها حفظ شده است؟ به نظر شما چه کسی مسوول است جز شما آقای وزیر!!

چه کسانی در چه جایگاهی!!

خبر کوتاه بود: «جمهوری اسلامی برای دومین بار به‌مقام عضو اصلی هیات مدیره سازمان جهانی کار (ILO) انتخاب شد.» این درحالی است که دولت ایران از جمله کشورهای نقض‌کننده مقاوله‌نامه‌های بنیادین به‌ویژه مقاوله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ مصوبه این نهاد است. مقاوله‌نامه ۸۷ سازمان

جهانی کار که با فعالیت فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری WFTU در سال‌های پس از جنگ دوم جهانی به تصویب رسیده است، بر حقوق سندیکایی زحمتکشان و آزادی فعالیت سندیکایی کارگران تاکید کرده است. حال چگونه کسانی که خود باید بر اجرای این مقوله نامه نظارت داشته باشند، خود در ایران آن را نقض می‌کنند و از دسترسی کارگران به حقوق سندیکایی‌شان مانع می‌شوند، قصه ای بدون شرح است.

وابستگی اقتصادی با فرامین صندوق بین المللی پول

خبرگزاری مهر، ۱۷ خردادماه، گزارش داد: “ایران به غول‌های نفتی پاداش می‌دهد... رییس کارگروه اصلاح قراردادهای نفتی وزارت نفت با تاکید بر اینکه برخی شرکت‌های خارجی که در طول دو دهه گذشته با ایران قرارداد نفتی امضاء کرده‌اند، نه تنها هیچ‌گونه سودی نبرده بلکه متحمل زیان هم به‌دلیل فعالیت در صنایع نفت و گاز ایران شده‌اند.”

آیا می‌توان این مدیر ارشد وزارت نفت را دارای حس میهن‌دوستی دانست؟ چرا و چگونه یک مدیر ارشد وزارت نفت در مقام مدافع منافع و سود شرکت‌های بزرگ امپریالیستی ظاهر می‌شود؟ آیا این مدیران تدبیرگر به امید چه منافع ملی کشورشان را به حراج می‌گذارند؟ در سالهای گذشته نفت جولانگاه مدیران رانت‌خوار، فاسد، و سودجو و فاقد انگیزه ملی و میهنی و خدمتگذار منافع بیگانگان شده است. این مدیران و سیاست‌های وابسته کردن اقتصاد ایران به کشورهای خارجی باعث شده تا هرگاه سرمایه داری بین المللی اراده کرد بتواند گلوگاه اقتصاد ایران را بفشارد.

کارگر فلزکار گزارش می دهد:

کارخانه فولاد زاگرس قروه پس از پافشاری کارفرما از اواخر سال 1391 تعطیل و در سال 1392 منحل شد. هر چند به کارگران این کارخانه سالی یک ماه سنوات پرداخت شد، اما آنچه خواسته کارگران فولاد زاگرس بود به تحقق نپیوست. 250 کارگر زاگرس با مراجعه به نماینده مجلس شهر قروه، استاندار و مسوولین بارها و بارها از آنان تقاضا کردند که کارخانه بسته نشود و نان 250 کارگر و خانواده هایشان به مخاطره نیفتد. اما آنچه شنیده نشد فریاد کارگران فولاد قروه بود. این مرکز صنعتی در کردستان یک افتخار و منبعی برای کارگران شهر به شمار می رفت. کارگران به درستی می پرسند که آیا دیگر کشور ما به فولاد و کارخانه ذوب فلز احتیاج ندارد؟ چه سیاستی و چه دست هایی برای نابودی صنعت و خانواده های کارگری می کوشند؟

متأسفانه فعالین کارگری این کارخانه بارها و بارها از طرف مامورین دولتی تهدید شدند تا با سندیکای کارگران فلزکار مکانیک ارتباطشان را قطع کنند. امروز ششماه است که از سال جدید می گذرد و کارگران

بیکار شده فولاد زاگرس نانی برای بردن به خانه ندارند. چه کسی جوابگوست؟

گزارشی از کارخانه ایران خودرو :

از سال جدید با توجه به تولید بالا و سه شیفیت کارکردن کارگران و همچنین بالا رفتن قیمت خودروها هنوز مدیریت کارخانه در مورد قولی که به کارگران داده بود عمل نکرده و کارگران در انتظار این هستند که مبلغ آکوردشان زیاد شود و یا پاداشی به مناسبت ماه رمضان دریافت کنند. هرچند که عیدی امسال را طبق معمول در اول مرداد دادند اما با فروش خوب کارخانه و فشار کار در خطوط تولید هنوز خبری از قول داده شده نیست. هرچند که از آغاز امسال برای صرفه جویی سرویس های کارگری و کارمندی یکی شده و در درب 13 ، آشپزخانه کارخانه با سرویس دهی بیش از هزار غذا قصد کم کردن هزینه ها را دارند اما آنچه مسلم است حقوق دهها میلیونی کارمندان ارشد و صدها میلیونی مدیران همچنان برقرار است. ما منتظریم که در تعطیلات 10 روزه تابستانی که از بعداز عید فطر شروع می شود پاداشی به کارگران تعلق گیرد. راستی بعد از افزایش قیمت تمام شده 7 میلیونی پژو 206 کارگران حاج و واج مانده اند که 35 میلیون سود به جیب چه کسانی میرود . به جیب هرکس برود به جیب کارگران که نرفته .

کارگر فلزکار گزارش می دهد :

50 نفر از کارگران بیکار شده کارخانه فولاد زاگرس امروز به تهران آمدند. آنها امروز صبح به وزارت کار رفتند که متأسفانه وزارت کار آنها را به دلیل اینکه رابطه کاریشان به عنوان کارگران شاغل با کارخانه مربوطه قطع گردیده است نپذیرفت. کارگران ساعت 10 به سمت مجلس رفته ولی به دلیل اینکه امروز روز تعطیلی مجلس بوده نتوانستند با نماینده مجلس قروه دیداری داشته باشند. کارگران بیکار شده می گویند چه کسی مسوول شاغل کردن ماست؟ 250 کارگر بیکار شده آن هم در منطقه محروم قروه خرج زندگی خود را چگونه تامین کنند؟ آیا باید خانواده های ما از گرسنگی بمیرند؟

50 کارگر بیکار شده فولاد زاگرس قروه هم اکنون بر روی چمن های پارک مقابل مجلس نشسته اند تا فردا که مجلس باز شود و شاید پاسخگویی را برای مشکل بیکاریشان پیدا کنند.

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک

1393/5/18

اخبار تکمیلی:

کارگران فولاد زاگرس که مدت 2 روز برای تعیین تکلیف خود به تهران آمده بودند بدون گرفتن هیچ نتیجه ای دیروز به قروه باز گشتند. علوی نماینده سنندج پس از دیدار دوباره با کارگران به آنها گفت که وزیر کار را در این رابطه به کمیسیون صنایع مجلس دعوت کرده و در مورد شما صحبت خواهیم کرد. با آنکه دبیر کل خانه کارگر آقای محبوب از آمدن

این کارگران مطلع شده بود به دیدار آنان نرفت. و کارگران فولاد قروه که پولشان در حال تمام شدن بود به قروه باز گشتند.

البته از دبیرکل خانه کارگر به جز ادعاهای توخالی زیاد دیده بودیم اما به دیدار کارگران درمانده ای که از شهر خود به سوی نماینده به اصطلاح کارگران ایران آمده بودند، چنین رفتاری را انتظار نداشتند. کارگران باید بدانند که به جز برادران و خواهران کارگیشان و سندیکاهای کارگری کسی به آنان یاری نخواهد کرد.

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

1393/5/21

کارگر فلزکار گزارش می دهد:

کارخانه فولاد ذوالفقار در شورآباد قم با 120 کارگر مدت دو سال است که تعطیل شده و احتمال باز شدنش هم بسیار کم است. کلیه کارگران این کارخانه بدون هیچ سرانجامی به امان خدا رها شده اند. در پی رو شدن اسنادی جعلی در گمرک که نشان از واردات آهن توسط این شرکت بود و افشا شدن همکاری دو بانک معروف که یکی در اختلاس 3000 میلیاردی دست داشت در جعل اسناد واردات به نام شرکت فولاد ذوالفقار و همچنین گرفتن وامهایی با نام شرکت برای احداث کارخانه هایی که وجود خارجی ندارند، صاحب کارخانه پس از اعلام شکایت از این کارهای خلاف، دستگیر و کارخانه تعطیل شده است. سرمایه داری مالی که از تجمع پولهای باد آورده و سودهای بی حساب از دلالت واردات در حال ترکیدن است از سالها پیش به سمت پول شویی و خارج کردن پول از صحنه گردش مالی کشور و سرمایه گذاری در کشورهای خارجی رو آورده

است که نمونه شاخص آن اختلاس 3000 میلیاردی است که پرونده اش هنوز هم به سرانجام نرسیده بود که وسرو کله بابک زنجانی و همدست ترکیه اش ضرباتی و به باد دادن ثروت کشور و تقدیم نمودن آن به سرمایه داران ترک پیش آمد. دستورات صندوق بین المللی پول و عملکرد سرمایه داری داخلی جز فساد و نابودی کارخانه های صنایع مادر در کشور ثمر دیگری ندارد.

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

1393 / 5 / 23

دوستان و رفقای عزیز ، با درود

تنها آدرس های ارتباط با روابط عمومی سندیکا و نشریه پیام سندیکا

s_felezkar@yahoo.com و sfelezkar1961@gmail.com

می باشد. دیگر آدرس های موجود بنام سندیکای کارگران فلزکارمکانیک نامعتبر است و توسط افراد غیر مسئول اداره می شود. در نتیجه اخبار ، اطلاعاتی ها و پیام هایی که از آنها دریافت می کنید بی اعتبار بوده و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک هیچکدام از آن ها را تأیید نکرده و مسولیتی در قبال آن ندارد. با سپاس

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکار مکانیک

1393/5/23

تجمع کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه در اعتراض به عدم دریافت حقوق

خبرگزاری ایلنا : جمعی از کارگران نیشکر هفت‌تپه در اعتراض به عدم دریافت یک ماه ونیم حقوق، صبح امروز دوشنبه (۶ مرداد ماه ۹۳) دست از کار کشیده و در محوطه کارخانه مقابل ساختمان امور اداری مجتمع تجمع کرده‌اند. در این زمینه یکی از کارگران نیشکر هفت‌تپه گفت: تجمع کنندگان که در بخش‌های کشاورزی و صنعتی کارخانه کار می‌کنند خواستار دریافت حقوق خود در ماه‌های خرداد و تیر هستند. وی با بیان اینکه کارفرما به اجبار کارگران، دیروز ۵۰ درصد از حقوق خرداد ماه را به حساب کارگران واریز کرده است، گفت: با این حال کارگران نیمی از حقوق خرداد و حقوق کامل تیر ماه را از کارفرما طلب کارند. به گفته وی، مجتمع کشت و صنعت هفت تپه را حدود هزار کارگر دارد که بیش از ۷۰۰ نفر از آنان در آستانه عید فطر امروز دست از کار کشیده و فعالیت تولیدی ندارند. وی همچنین در ادامه مشکلات صنفی کارگران این مجموعه به مسئله بیمه تکمیلی کارگران نیشکر هفت اشاره کرد و مدعی شد که در رابطه با استفاده برخی از کارگران از خدمات بیمه تکمیلی مشکلاتی از بابت تامین اعتبار به وجود آمده است. او در مورد سایر مشکلات کارگران گفت: یکی دیگر از مشکلات کارگران نیشکر هفت تپه بی‌توجهی کارفرما در پیگیری مطالبات کارگران است. این کارگر که به نمایندگی از سایر کارگران سخن می‌گفت در خاتمه افزود: قرار است اجرای طرح طبقه بندی مشاغل برای کارگران نیشکر هفت تپه که از اسفند سال ۸۸ از سوی وزارت کار ابلاغ شده است از ماه آینده برای کارگران مجتمع کشت و صنعت هفت تپه اجرایی شود و اگر کارفرما

بخواهد این موضوع را به بهانه‌های مختلف به تعلیق اندازد، اعتراض کارگران را در بر خواهد داشت.

« سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ضمن درود به اعضای سندیکای کارگران نیشکر هفت تپه از خواسته های برادران و خواهران خود در این کارخانه حمایت کرده و خواستار تحقق خواسته های این کارگران می باشد. دوستان کارگر نیشکر هفت تپه ، آنچه خواسته های ما را به سرانجام می رساند اتحاد ماست»

روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک

تجمع اعتراضی کارگران کارخانه نی شکر هفت تپه که صبح روز شنبه (۱۸ مردادماه) در مقابل ساختمان اداری این واحد صنعتی آغاز شده بود، تا امروز 20 مرداد نیز ادامه یافت. یکی از کارگران این کارخانه درباره اعتراض امروز خود و همکارانش به ایلنا گفت: از آنجا که مسئولان مربوطه تا این لحظه پاسخ قانع کننده‌ای به خواسته‌های صنفی کارگران کارخانه هفت تپه نداده‌اند، اعتراضات صنفی کارگران همچنان ادامه دارد. او با بیان اینکه کارخانه نی شکر هفت تپه دچار سوء مدیریت است و کارفرما در کارخانه حضور فیزیکی ندارد، تصریح کرد: با وجود آنکه در سه روز گذشته ما با برگزاری تجمعات اعتراضی خواستار دریافت حقوق معوقه و پرداخت بیمه تامین اجتماعی در ماه‌های خرداد و تیر هستیم، هنوز کارفرما و مدیران کارخانه در جمع معترضین حاضر نشده اند.

*****

شکایت کارفرما دلیل احضار کارگران پتروشیمی رازی به دادگاه است

خبرگزاری ایلنا : در احضاریه چهار کارگر به دادگاه از کارفرما به عنوان شاکی نام برده شده است. شاکی آقایان «موسی هندیجانی»، «مازیار رحیمزاده»، «غلامحسین حیدری» و «عادل راشدی» از فعالان کارگری پتروشیمی رازی در برگه احضاریه‌شان به دادگاه، کارفرما عنوان شده است. یک فعال کارگری با ابراز تعجب از اظهارات مدیر روابط عمومی پتروشیمی رازی که شکایت کارفرما از کارگران نام برده شده را تکذیب کرده بود، به ایلنا گفت: در احضاریه این چهار کارگر به دادگاه از کارفرما به عنوان شاکی نام برده شده است و این شکایت هیچ ارتباطی با ارگان مورد نظر مدیر روابط عمومی پتروشیمی رازی ندارد. وی با بیان اینکه «این چهار کارگر افرادی هستند که در حین اعتراضات صنفی سال ۹۲ به عنوان نماینده کارگران در مذاکرات با کارفرما شرکت می‌کردند»، ادامه داد: دومین جلسه دادگاه این کارگران که با شکایت کارفرما به «اخلال در نظم» متهم شده‌اند، روز ۲۰ مرداد برگزار می‌شود. گفتنی است «منصور براتزاده» مدیر روابط عمومی پتروشیمی رازی پیشتر ضمن تکذیب شکایت کارفرما از این چهار فعال کارگری به ایلنا گفته بود: «کارگران پتروشیمی رازی دیماه سال گذشته در اعتراض به تأخیر در بیمه تکمیلی شان دست از کار کشیدند... با تداوم اعتراض صنفی کارگران، کار به بیرون از کارخانه کشیده شد. ما به کارگران گفته بودیم اگر اعتراضشان به بیرون نشت پیدا کند و پیگیری آن دست ارگان‌های دیگری بیفتد، کاری از دست ما ساخته نیست اما آنان متأسفانه صلاح و مصلحت را در نظر نگرفتند و کار به جایی کشیده شد که

طرفین دادگاهی شدند. وی در ادامه مدعی شده بود: «نه ما از کارگران شکایت کردیم و نه آنان از ما، بلکه یکی از ارگان‌های ذیربط از طرفین شکایت کرده است. این چهار کارگر نماینده کارگران هستند اما آقایانی که از ارگان ذیربط به کارخانه می‌آمدند و شعار دادن آنان را می‌دیدند، اسامیشان را مشخص کردند». برات‌زاده در عین حال از قید کلمه «کارفرما» به عنوان شاکی در احضاریه کارگران به دادگاه ابراز بی‌اطلاعی کرده بود.

«احضار فعالان کارگری به دادگاه از مدتها پیش برای سرکوب هرگونه فعالیت های کارگری و نابودی دستاوردهای کارگران در دستور کار سرمایه داری و دولت تدبیر و امید قرار گرفته است. سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ضمن محکوم نمودن این شیوه های ضد کارگری از هرگونه کمک به این فعالین کوتاهی نخواهد کرد»

کارفرما با سه وکیل در جلسه محاکمه کارگران پتروشیمی رازی حاضر شد

دومین جلسه محاکمه ۴ کارگر پتروشیمی رازی صبح امروز برگزار شد یکی از نمایندگان کارگران به ایننا گفت: جلسه دوم محاکمه «موسی هندیجانی»، «مازیار رحیمزاده»، «غلامحسین حیدری» و «عادل راشدی» صبح امروز (دوشنبه ۲۰ مرداد) در شعبه ۱۰۳ دادگاه عمومی سربندر و به ریاست قاضی «پاد» برگزار شد. کارفرما در جلسه محاکمه شرکت نکرد اما ۳ وکیل به نمایندگی از او حاضر بودند. گفتنی است این چهار کارگر حین اعتراضات صنفی کارگران پتروشیمی رازی در دی

ماه پارسال به عنوان نماینده کارگران در مذاکرات با کارفرما شرکت می‌کردند اما کارفرما چندی بعد آنان را به اخلال در نظم متهم کرد.

*****

فعالان کارگری خبر دادند: جای خالی کمیته حفاظت فنی در منطقه ویژه ماهشهر- کارون

خبرگزاری ایلنا : به گفته کارگران شاغل در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر- کارون با وجود آنکه در این منطقه ۲۷ هزار کارگر مشغول به کار هستند اما اثری از کمیته حفاظت فنی به چشم نمی‌خورد.

یک فعال کارگری در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر- کارون بابیان اینکه هم اکنون ۲۷ هزار کارگر در این منطقه مشغول به کار هستند، از غیر فعال بودن کمیته‌های حفاظت فنی در این منطقه ویژه اقتصادی خبر داد و اظهار داشت: «در مقایسه منطقه ویژه ماهشهر- کارون و منطقه ویژه پارس جنوبی (عسلویه) که هر دو تابع حاکمیت قوانین مناطق ویژه اقتصادی هستند، مطابق قوانین مناطق ویژه و اقتصادی در صورت بروز حوادث کاری باید کمیته‌های حفاظت فنی به عنوان مرجع بی‌طرف به حادثه رسیدگی کنند.» وی در عین حال با عنوان این مطلب که مدیریت HSE در ماهشهر متشکل از اداره محیط زیست، اداره بهداشت و ایمنی و آتش‌نشانی در سطح شرکت‌های پیمانکاری دست اول وجود دارد، گفت: این ساختار خود تبیین کننده این موضوع است که مرجع ناظر و رسیدگی کننده به مشکلات کارگران و حوادث کاری در شرکت‌های پیمانکاری دست اول تنها مطرح است و شرکت‌های پیمانکاری دست ۲، ۳، ۴ و... از دایره حفاظتی HSE ضعیفی

برخوردارند. این مقام کارگری با تأکید این مطلب که فقدان کمیته‌های حفاظت فنی علاوه بر این که جای مرجع بی‌طرف را که به دفاع از حقوق کارگران در منطقه پردازد، خالی می‌گذارد، افزود: «مهم‌تر از آن فقدان این مرجع در صورت بروز حوادث کاری، کارگران را در جایگاه بدون حامی قرار می‌دهد. با وجود آنکه کارگران بیمه تأمین اجتماعی هستند اما پرداخت غرامت در بسیاری از موارد به دلیل ترس از اخراج توسط کارگر چشم‌پوشی شده و در صورت فوت شدن با پرداخت دیه حل و فصل می‌شود.» این مقام کارگری در خصوص عملکرد HSE در منطقه ماهشهر در خاتمه اظهار داشت: «این دوایر زیر نظر رئیس مجتمع یا کارفرمای اصلی کار می‌کنند و هر چه به سطوح پایین‌تری از شرکت‌های پیمانکاری برسیم این دوایر نمی‌توانند به نحو احسن گزینه‌های ضروری ایمنی را پوشش بدهند و این جای بسی نگرانی است. در گفتگو دیگر ایلنا با رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی پتروشیمی ماهشهر وی اظهار داشت: در منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر به دلیل ارتقای بهره‌وری و کارایی، خصوصی‌سازی شده، تا اقتصاد بهبود بیابد.» منوچهر یاراحمدی» با تأیید این مطلب که کمیته‌های حفاظت فنی در منطقه ماهشهر - کارون وجود ندارند، افزود: به دنبال خصوصی‌سازی نظارت بر فعالیت پتروشیمی کارون بر عهده شرکت ملی صنایع پتروشیمی قرار دارد و فقدان چنین کمیته‌هایی یعنی مشکلات کارگرانی که کار سخت و زیان‌آوری دارند یا حل نشده باقی بماند و نظارت بر پیمانکاران نیز ناکافی است. همچنین قربانعلی درویشی، از دیگر فعالان کارگری در بندر ماهشهر نیز با تأیید این موضوع به خبرنگار ایلنا گفت: با وجود اینکه مطابق قوانین مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کمیته‌های حفاظت فنی باید

وجود داشته باشند اما در منطقه ماهشهر-کارون اثری از این کمیته‌ها به چشم نمی‌خورد.

«از زمانی که خصوصی سازی در راس عملکرد دولت های پیشین و فعلی قرار گرفت ، به کارفرما این اختیار داده شد تا به سهولت قوانین را زیر پا بگذارد و برای سود هرچه بیشتر از هزینه کردن در مورد کمیته های حفاظت خودداری کند. مناطق ویژه تجاری به معنای اجرای بی قانونی کامل در حق کارگران این مناطق است که یک موردش در منطقه ویژه ماهشهر - کارون اتفاق افتاده است و وزارت کار نیز با غیرفعال کردن بخش بازرسی های فنی و ایمنی خود ، دست کارفرمایان را برای رفتار ضد قانونی کردن باز گذاشته است»

«روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک»

با محدود کردن فعالیت اتحادیه نیروی کار پروژه ای این زبان گویای کارگران پارس جنوبی و ماهشهر ، دست کارفرمایان برای زیر پا گذاشتن قوانین و پایمال نمودن حقوق کارگران باز گذاشته شده است. با پیوستن به اتحادیه نیروی کار پروژه ای از حقوق کارگريمان دفاع كنيم.

بیمارستان تازه تأسیس عسلویه جوابگوی حوادث کارگری این منطقه نیست

فعالان کارگری منطقه پارس جنوبی امکانات درمانی منطقه را نامتناسب با میزان حوادث کاری در عسلویه می دانند.

«حسن نوری» یکی از فعالان حقوق صنفی کارگران عسلویه پس از بازدید از بیمارستان تازه افتتاح شده در این منطقه به اینها گفت: با توجه به اهمیت منطقه وجود چنین بیمارستانی از مدت‌ها قبل احساس می‌شد اما طبق گفته کارمند بخش اطلاعات بیمارستان، بخش سی‌تی‌اسکن هنوز فعال نیست و بیمارستان جراح مغز و اعصاب ندارد. بیشترین حوادث کاری در منطقه «سقوط و گازگرفتگی» است و چنانچه چنین حادثه‌ای برای کارگران اتفاق افتد، امکانات پزشکی سی‌تی‌اسکن و ارتوپدی بیمارستان پاسخگو نیست و باید مصدوم به بیمارستان کنگان که ۷۰ کیلومتر تا عسلویه فاصله دارد، انتقال یابد. وی با بیان این‌که این بیمارستان را می‌توان «درمانگاه تأمین اجتماعی» نامید، در توصیف امکانات بیمارستان اظهار داشت: بیمارستان ۳۲ تخته بوده و دارای بخش‌های رادیولوژی، آزمایشگاه، بخش تخصصی داخلی و اطفال است.

نوری ادامه داد: بیمارستان علاوه بر سی‌تی‌اسکن و جراح مغز و اعصاب، زایشگاه و دندانپزشکی نیز ندارد و بنا به گفته پرسنل بیمارستان قرار است به دی‌کلینیک (مرکز جراحی‌های محدود) ارتقاء یابد. امکانات بیمارستان با نیازهای منطقه تطبیق ندارد، بیمارستان نیاز به فضای سبز دارد اما این فضا برای بیماران در نظر گرفته نشده است و با صرف این هزینه بهتر بود نیازهای منطقه با امکانات بیمارستان تطبیق داده می‌شد.

امکانات درمانی عسلویه

در همین رابطه «ناصر آغاجری از اعضای اتحادیه نیروی کار پروژه ای» در خصوص امکانات پزشکی موجود در منطقه ویژه عسلویه به اینها گفت: تا پیش از تاسیس بیمارستان، تیم پزشکی مستقر در داخل منطقه در اندازه یک بهداری بود. تیم پزشکی شامل، پزشک عمومی (پزشکسرباز)، بهیار و امکانات پزشکی درمانگاه نیز در اندازه مداوای بیماران سرپایی بود. آغاجری با بیان اینکه شرکت‌های پیمانکاری بر مبنای تعداد پروژه‌ها در فازهای متفاوت که در دست دارند، تجهیزات درمانی پزشکی تأمین می‌کنند، گفت: بهداری مرکزی و داروخانه‌ای با امکانات دارویی بسیار ضعیف معرف امکانات پزشکی داخل هر فاز است. وی مجهزترین درمانگاه‌ها در منطقه را متعلق به شرکت نفت و گاز پارس (POGC) عنوان کرد و گفت: این درمانگاه یکروز در هفته پزشک متخصص داشته و بهره‌برداری از امکانات آن نیز در اختیار کارکنان رسمی خود شرکت نفت و گاز پارس است. برخی درمانگاه‌ها «پزشکیار» دارند و اخیراً در حادثه‌ای که منجر به پارگی تاندوم دست یک کارگر شده بود، افراد حاضر در درمانگاه به دلیل کمبود تجهیزات و امکانات پزشکی کاری از دستشان برنیامد و مجبور به انتقال بیمار به اهواز شدند. این فعال کارگری ضمن تأکید بر بی‌توجهی پیمانکاران به ارائه خدمات پزشکی - درمانی کارگران منطقه ویژه ادامه داد: این تعداد بهداری، درمانگاه و بیمارستان در داخل منطقه نه تنها کافی نیست بلکه بیمارستان جدید عسلویه نیز در طی زمان آزمون خود را پس خواهد داد.

همبستگی جنبش سندیکایی جهانی با کارگران ایران

یادداشت سندیکای بریتانیایی یونیسون (از بزرگترین سندیکاهای کارگری بریتانیا با ۱ میلیون و ۳۰۰ هزار عضو) به رییس‌جمهور ایران در ارتباط با دستگیری فعالان سندیکایی در ایران:

عالی‌جناب حسن روحانی، ریاست جمهوری اسلامی ایران

تهران، ایران، rouhani@csr.ir

۶ ماه مه ۲۰۱۴ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۹۳)

عالی‌جناب، بدین‌وسیله از جانب یونیسون (UNISON) اعتراض خود را نسبت به دستگیری شماری از رهبران پیشرو و برجسته سندیکایی ایران در روزهای اول و دوم ماه مه در حالی که قصد شرکت در نشست‌هایی برای گرامیداشت روز جهانی کارگر را داشتند، به اطلاع شما می‌رسانیم. اگرچه برخی از دستگیرشدگان آزاد شده‌اند اما بسیاری از آنها هنوز در بازداشت هستند، از جمله آقای مازیار گیلانی‌نژاد، که یکی از اعضای سرشناس سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک است. او و شمار زیادی از اعضای سندیکا و خانواده‌های آنها را پیش از دستگیری و انتقال به بازداشتگاهی نامعلوم، مورد ضرب و جرح قرار داده‌اند. بر اساس اطلاعی که ما داریم، علاوه بر آقای مازیار گیلانی‌نژاد، آقای رضا شهابی (از رهبران سندیکای شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه)، آقای شاهرخ زمانی، و آقای محمد جراحی نیز هنوز در بازداشت به سر می‌برند. از شما می‌خواهیم که برای آزادی فوری این افراد و همکارانشان و اعضای خانواده‌هایشان اقدام کنید. به‌علاوه، از دولت جمهوری اسلامی ایران می‌خواهیم که مقاله‌نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان

بین‌المللی کار را که حق پیوستن به سندیکا و فعالیت سندیکایی را تضمین می‌کند، به رسمیت بشناسد و آن را رعایت کند.

با احترام، دیو پرنٹیس، دبیرکل

رونوشت: جناب آقای ویلیام هیگ، نماینده مجلس و وزیر امور خارجه

فراخوان برای همبستگی جهانی با سندیکاهای کارگری ایران

اجلاس سالانه "سازمان بین‌المللی کار" ILO در خرداد ماه با شرکت هیات نمایندگی همه کشورهای عضو در مقر دائمی این سازمان در شهر ژنو، در سوئیس برگزار شد. طبق اساسنامه این سازمان، در ترکیب هیات‌های نمایندگی کشورها هر سه گروه نمایندگان دولت، نمایندگان کارفرمایان و نمایندگان تشکل‌های کارگری می‌توانند شرکت داشته باشند. البته از برخی از کشورها و از جمله ایران، نمایندگان تشکل‌های واقعی و مستقل کارگران حق شرکت در هیات نمایندگی را ندارند و بجای آنان نمایندگان تشکل‌های زرد و وابسته به دولت در این نشست بین‌المللی مهم شرکت می‌کنند که در آن درباره مقاوله‌نامه‌ها، مقررات و سیاست‌های تعیین‌کننده و پراهمیت در ارتباط با شرایط کار کارگران بحث و تصمیم‌گیری می‌شود. هم‌زمان با این نشست مهم، و همچون سال‌های گذشته، نشست عمومی سالانه "مرکز بین‌المللی دفاع از حقوق سندیکایی" نیز در محل ساختمان مرکزی ILO برگزار شد. رهبری این مرکز حقوقی سندیکایی که در زمینه حقوق و آزادی‌های سندیکایی فعالیت می‌کند و یکی از سازمان‌های معتبر و مورد مشورت ILO است، امسال با توجه به تحولات سیاسی سال اخیر در

ایران، از معاون دبیرکل "کمیته دفاع از حقوق مردم ایران" (کودیر)، آقای جمشید احمدی، برای شرکت در نشست این مرکز دعوت کرده بود تا درباره شرایط فعالیت و مبارزه سندیکاهای کارگری ایران برای حاضران صحبت کند و توضیح‌هایی بدهد. معاون دبیرکل کمیته دفاع از حقوق ایران (کودیر) در صحبت‌های خود خطاب به حاضران در این نشست به مسئله سرکوب تشکلهای کارگری و تاریخچه سندیکاهای کارگری در ایران، تأثیر فعالیت این سندیکاها در بُرش‌های تاریخی مهم، و نیز دشواری‌های ایجاد شده برای کارگران در روزهای 10 اردیبهشت به بعد (در ارتباط با روز جهانی کارگر) پرداخت. نماینده کودیر در سخنان خود در حضور نمایندگان جنبش‌های کارگری و سندیکایی از آفریقا، اروپا، آسیا و آمریکای لاتین، شرایط دشوار و مخاطره‌انگیزی را که در ایران برای فعالیت سندیکاهای کارگری وجود دارد توضیح داد و خواهان تشدید کارزار همبستگی بین‌المللی با کارگران و سندیکالیست‌های ایران شد. او ضمن اشاره به سرکوب کارگران در روز اول ماه مه و ممنوع کردن برگزاری مراسم بزرگداشت روز جهانی کارگر از سوی سندیکاهای مستقل کارگری، پیام سندیکای کارگران فلزکارمکانیک به "مرکز بین‌المللی دفاع از حقوق سندیکایی" را برای شرکت‌کنندگان خواند که در آن از جمله به مبارزه سندیکای کارگران فلزکارمکانیک اشاره شده بود، سندیکایی که در سال 1339 تشکیل شده و پس از بسته شدن در سال 1362 توسط دولت، بار دیگر در سال 1384 فعالیت خود را از سر گرفت. نماینده کودیر در ادامه صحبت‌هایش به اهمیت فعالیت سندیکاهای مستقل برای احقاق حقوق کارگران، فراهم آوردن شرایط مناسب برای دستیابی زحمتکشان کشور به زندگی بهتر و پیشبرد اتحاد عمل سندیکاهای کارگری اشاره کرد. او سپس در مورد نادیده گرفته شدن حقوق کارگران

و برخورد غیرقانونی با اعضا و فعالان سندیکای کارگران فلزکارمکانیک و سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی و دیگر فعالانی که روز اول ماه مه و صبح 12 اردیبهشت مورد اذیت و آزار قرار گرفتند و به حقوق برحقشان تجاوز شد صحبت کرد، و همچنین نشریه "پیام سندیکا" را به حاضران معرفی کرد که منعکس‌کننده فعالیت‌های چندین سندیکای کارگری در ایران است. در ادامه، معاون دبیرکل کودیر ترجمه متن شکایت‌نامه سندیکای کارگران فلزکارمکانیک ایران در ارتباط با برخورد نیروهای امنیتی و مقام‌های قضایی کشور با شرکت‌کنندگان در مراسم اول ماه مه در تهران و دستگیری و بازداشت فعالان سندیکایی را برای حاضران در نشست خواند و توضیح‌هایی داد. گفتنی است که در جریان بحث‌های نشست عمومی، نمایندگان برخی از ساختارهای جهانی سندیکایی سخنرانی کردند و پشتیبانی خود را از فراخوان برای تشدید کارزار همبستگی جهانی با سندیکاهای کارگری ایران اعلام کردند. در همین ارتباط، سندیکاهای کشورهای گوناگون که در نشست حاضر بودند آمادگی خود را برای انجام اقدام‌های مشخص همبستگی با مبارزه زحمتکشان و فعالان سندیکایی ایران اعلام کردند. نشست تصویب کرد که برای تغییر دادن شرایط غیرقابل قبول سال‌های اخیر به‌ویژه از لحاظ سرکوب سندیکاهای کارگری در ایران، اقدام‌های مشخصی را سازمان دهد.

«اهمیت فعالیت سندیکاهای مستقل برای احقاق حقوق کارگران، فراهم آوردن شرایط مناسب برای دستیابی زحمتکشان کشور به زندگی بهتر است و اتحاد جهانی کارگران باعث قدرتمندی طبقه کارگر برای دستیابی به حقوق خود در سراسر جهان خواهد شد.»

مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی» دولت ایران را به احترام به مقاوله نامه های سازمان جهانی کار فرا خواند!

مجله «حقوق بین المللی کار» در شماره ۲، دوره سالانه ۲۱، خبر تشکیل شورای اجرائی مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی را در مقر «سازمان جهانی کار» در ژنو، در اواسط خردادماه را اعلام کرد. این نشریه در گزارش خود از جریان این اجلاس تأیید کرد که در قسمتی از اجلاس، «جمشید احمدی در بحث در رابطه با ایران، گزارشی از طرف سندیکای فلزکارمکانیک ارائه داد. «درست قبل از آغاز مراسم روز جهانی کارگر در روز اول ماه مه صدها تن از اعضای سندیکاها به همراه خانواده ها و همکاران و هواداران نشان دستگیر شدند. مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی تصمیم گرفت که در رابطه با تهیه و تدارک شکایت نامه های بین المللی به سندیکالیست های ایرانی یاری برساند.

بخشی از متن خبرمجله «حقوق بین المللی کار» که در همین شماره چاپ شده است، برای اطلاع خوانندگان منتشر می کنیم :

...مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی (ICTUR) در مورد دستگیری های اخیر (اول ماه مه امسال) کتباً به مقامات ایرانی شکایت نموده و خواهان برخوردی مداراتر و آزادی فراتر نسبت به فعالیت های فعالین کارگری و اتحادیه های کارگری شده است. مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی مقامات ایران را به رسمیت شناختن مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ سازمان بین المللی کار (ILO)، تدوین و اجراء قانون کارجدیدی که شامل حمایت کامل حقوق اتحادیه های کارگری باشد، ارتباط بیشتر و نزدیکتر با سازمان بین المللی کار در جهت رسیدگی به چالش های جدی در کشور

در مورد احترام به حق آزادی تجمع فرا خوانده است. مرکز جهانی دفاع از حقوق سندیکایی گوشزد می نماید که بر پایه پرونده شماره ۲۵۶۶ (گزارش شماره ۳۵۱)، در پارگراف ۹۸۴ شکایتنامه بر علیه جمهوری اسلامی ایران، سازمان بین المللی کار در مورد حق آزادی تجمع اعلام می نماید که: "کمپته معتقد است که شرایط موجود ایران را می توان به این صورت توصیف نمود که نقض مکرر حقوق مدنی و استفاده سازمان یافته از قوانین جنایی قضایی در راستای مجازات فعالین اتحادیه ها بدلیل فعالیت های صنفی مشروع آنان، در کشور یک امر عادی است."

پس از فراخوان سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در مورد جنگ غزه و ارسال آن به سندیکاهای برادر متن زیر به روابط عمومی سندیکا از طرف فدراسیون کارگران سراسر قبرس بدستمان رسید :

ترجمه پیام رفیق قبرسی، پیرس پیری، به قرار زیر است:

رفقای عزیز، ما از شما بابت اطلاعات ارسالی بسیار متشکریم. ما نیز نظرات یکسانی با شما در مورد همبستگی با مردم فلسطین و نیاز به ایجاد یک جهان صلح آمیز داریم. من به ضمیمه بیانیه شورای صلح قبرس را، که در جریان تظاهرات روز 21 ژوئیه 2014 در نیکوزیا در مقابل سفارت اسرائیل پخش، تصویب و منتشر شد، را برای اطلاع شما می فرستم .

با احترام فراوان پیرس پیری ، دبیر دپارتمان روابط بین المللی

فدراسیون کارگران سراسر قبرس

Dear comrades.

Thank you very much for the information. We share the same ideas on the issue of solidarity with Palestinian people and the need for a peaceful world. I attach the declaration adopted by the Cyprus Peace Council after the demonstration organized in Nicosia Cyprus on 21st of July 2014 in front of the Israel embassy.

Best regards

Pieris Pieri

Secretary of International Relations Department

Pancyprian Federation of Labour PEO

Cyprus

ΠΑΓΚΥΠΡΙΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΙΡΗΝΗΣ

KIBRIS BARIŞ KONSEYİ

CYPRUS PEACE COUNCIL

از حق اعتصاب دفاع کنیم!

فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری WFTU در مجمع بین المللی کنگره سازمان جهانی کار اعلام نمود: «حق اعتصاب همان حق مبارزه است»

فدراسیون در تکمیل فعالیت‌های خود در طی مدت برگزاری صد و سومین کنگره سازمان بین المللی کار، در جلسه بحث و گفتگویی اعلام نمود که تشکیلات سندیکاهای طبقاتی از حق اعتصاب با تمامی ابزار و توان خود دفاع خواهند نمود. «حق اعتصاب مادر تمامی حقوق بوده، و حق مبارزه در راه منافع ما زحمتکشان می‌باشد» شرکت کنندگان این پیام را از زبان جورج ماوریکوس دبیر اول فدراسیون و ماکسیموس الیساکیس استاد دانشگاه ژنو شنیدند. فدراسیون این کنفرانس را در دفتر مرکزی سازمانی جهانی کار، که توسط کارفرمایان و دولت‌ها حمایت می‌شود، برگزار نموده و اعلام می‌دارد که از حق اعتصاب و سایر شکل‌های مبارزه، حمایت می‌کند. فدراسیون از تمامی کارفرمایان می‌خواهد که بازی با کنوانسیون ۸۷ را متوقف نموده و بدانند که این حق بعنوان یک

مزیت کاری برای کارگران کشورها اعطا نشده است بلکه با مبارزه قهرمانانه و خونین طبقه کارگر بدست آمده است. فدراسیون از سندیکاهای کارگری و زحمتکشان درخواست می‌کند که از این حق به هر وسیله ممکن چه در کارخانجات چه در خیابانها و یا جامعه و یا مجالس قانون گذاری کشورها دفاع نمایند». این پیام رهبری فدراسیون که توسط دبیرکل آن در کنگره سازمان جهانی کار اعلام گردید.

مبارزه مشترک و همبستگی جهانی کارگران

مصاحبه با جورج پانتیاکوس، دبیر روابط بین‌المللی جبهه رزمنده سندیکایی یونان (پامه)

برنامه جبهه رزمنده سندیکایی یونان برای سال‌های آینده چیست؟

پاسخ : تحت دیدگاه جبهه رزمنده سندیکایی یونان (پامه)، هدف مبارزه ما خارج شدن از این بحران اقتصادی به‌نحویست که حقوق خلق‌ها و کارگران را در نبرد علیه سیاست‌های سرمایه‌داری تقویت کند. هدف ما دارای دو وجهه است: 1. نخستین هدف جبهه رزمنده سندیکایی یونان نوسازی جنبش سندیکایی با جهتی طبقاتی و رزمنده است. 2. هدف دوم ما توسعه ائتلاف‌های اجتماعی با کارگران، کسانیکه که برای خودشان کار می‌کنند، دهقانان فقیر، زنان، جوانان، مهاجرین و کارگران بیکار،

برای ایجاد کمیته‌های خلقی در تمام محله‌ها و برای مبارزه با برنامه‌های ریاضت اقتصادی است .

مختصری از تاریخچه جبهه رزمنده بیان کنید.

پاسخ : جبهه رزمنده سندیکایی یونان (پامه) در سال 1999 بنیان‌گذاری شد؛ و در سال 2000 به عضویت فدراسیون جهانی سندیکاهای کارگری (WFTU) درآمد. در مدت این 15 سال، ما فراخوان، اقدامات، اعتصابات و فعالیت‌های بسیار زیادی را سازماندهی کرده‌ایم؛ و در حین تمام این سال‌ها، اصل پایه‌ای جبهه رزمنده سندیکایی یونان همبستگی بین‌المللی طبقه کارگر بوده است. به‌عنوان نمونه، همبستگی با مردم فلسطین، همبستگی با انقلاب کوبا،...؛ ما همچنین در جنبش علیه انحصارات و امپریالیسم شرکت می‌کنیم.

جبهه رزمنده سندیکایی و جایگاه آن در جنبش سندیکایی یونان چیست؟

پاسخ : جبهه رزمنده سندیکایی یونان 30 درصد جنبش سندیکایی متشکل یونان در بخش‌های عمومی و خصوصی را نمایندگی می‌کند. جبهه رزمنده سندیکایی یونان شامل فدراسیون‌ها، مراکز کارگری و سندیکاهای کارگری است.

برنامه‌های ریاضت اقتصادی اتحادیه اروپا و مبارزه سندیکاهای یونان، بویژه جبهه رزمنده با این برنامه‌ها بازتاب گسترده در جهان داشته است. این مبارزه، اشکال و مضمون آن را توضیح دهید؟

پاسخ : در چهار سال اخیر و در زمانی که اتحادیه اروپا برنامه‌های ریاضت اقتصادی را روی یونان تحمیل کرده است، جبهه رزمنده سندیکایی یونان 40 اعتصاب عمومی و صدها اعتراضات محلی و منطقه‌ای را سازمان داده است. جبهه رزمنده سندیکایی یونان حملات

زیادی از طرف دولت، رسانه‌ها و اتحادیه‌های دولتی و کارفرمایی دریافت می‌کند.

تجربیات شما از این مبارزات چیست؟

پاسخ : جبهه رزمنده سندیکایی یونان در صف اول تمام مبارزات قرار دارد. مبارزه طبقه کارگر یونان متوقف نشده است؛ و با استفاده از تجربیات سال‌های اخیر، این مبارزات به مرحله تازه‌ای وارد شده است. ما مبارزه علیه برنامه‌های ریاضت اقتصادی را ادامه می‌دهیم.

همکاری و اتحاد عمل سندیکاها و بطورکلی جنبش سندیکایی چه نقشی در مبارزات علیه برنامه‌های ریاضت اقتصادی بازی کرده است؟

پاسخ : در تاریخ جنبش کارگری، ما دو خط را مشاهده می‌کنیم: خط فرمانبرداری یا خط مبارزه. در یونان، اتحادیه‌های دولتی و کارفرمایی از خط سازش- طبقاتی حمایت می‌کنند؛ جبهه رزمنده سندیکایی یونان مخالف این خط است و حامی جنبش سندیکایی با جهت طبقاتی است. ما بر این باوریم که در صفوف فدراسیون جهانی سندیکاها کارگری، می‌توانیم شرایط را در اروپا تغییر بدهیم؛ و جنبش طبقاتی کارگران نقش اساسی را در ایجاد جامعه‌ای فاقد بهره‌کشی انسان از انسان بازی خواهد کرد.

همبستگی جهانی کارگران از اهمیت اساسی در مبارزات سندیکایی برخوردار است. سندیکاها مستقل ایران نیز مانند شما درگیر مبارزه‌ای جدی با برنامه‌های دیکته شده از سوی صندوق بین‌المللی پول و بانک جهانی هستند. پیامی برای برادران و خواهران خود در ایران دارید؟

پاسخ : مبارزه ما مشترک است؛ در مبارزه برای دنیایی فارغ از بهره‌کشی انسان از انسان، ما در کنار شما ایستاده‌ایم. پاینده باد همبستگی جهانی کارگران.

زنانِ کارگر و مشکلات آنان

اجرای قوانین و سیاست‌های تبعیض جنسیتی از سوی سرمایه داران در محیط‌های کار دست کارفرمایان را برای بهره‌کشی مضاعف از زنانِ کارگر باز گذاشته است. فساد گسترده و سیاست‌های خصوصی سازی، آزاد سازی اقتصاد، مقررات زدایی در محیط‌های کار، ارزان کردن نیروی کار و گسترش منطقه‌های «ویژه» اقتصادی، اثرهایی ویران کننده بر زندگی کارگران زن، به خصوص کارگران زن سرپرست خانواده داشته است. ایلنا در ۶ اسفند نوشت: «هزینه خانوار چهار نفره کارگری یک میلیون و ۷۰۰ هزار تومان در ماه است؛ و مطابق قانون، دستمزد کارگران باید براساس نرخ تورم و هزینه خانوار کارگری تعیین شود و به صورت نقدی پرداخت گردد.» ایلنا، ۵ اسفند ماه، گزارش داد: «نسبت دستمزد زنان کارگر نسبت به مردان یک سوم و در بهترین حالت دو سوم است.» کارگاه‌های تولیدی با کمتر از ۱۰ کارگر مشمول قانون کار نمی‌شوند و بخش قابل توجهی از کارگران این کارگاه‌ها را زنان کارگر تشکیل می‌دهند. در بسیاری از واحدهای تولیدی کوچک یا زیرزمینی، کارگران بیشتر از ۸ ساعت در روز کار می‌کنند و حقوق پرداختی معادل ۲۰۰ هزار تومان در ماه است. گزارش فوق اضافه می‌کند که برای فرار از بیمه کارگر، کارفرما گاهی کارگران را از بازرس پنهان می‌کند، و در صورت دستور بازرس به «بیمه کردن کارگر... او را اخراج می‌کند.» مشکل دیگر کارگران زن توقعات به دور از «معیارهای اخلاقی و دینی» برخی از کارفرمایان ذکر می‌کند، توقعاتی که «بسیاری از زنان کارگر را وادار به ترک شغل خود می‌کند.» روز ۲۴ شهریور در گزارشی از شرایط کار کارگران زن

کشتارگاه طیور طوبی نیشابور، ایلنا نوشت: «این زنان عمدتاً سرپرست خانوار هستند... شیفت شب این کارگران در ساعت ۵ عصر شروع و تا ساعت ۸ صبح روز بعد ادامه دارد... [این زنان] به دلیل شرایط بازار کار ناچار به تحمل این شرایط ناعادلانه شغلی هستند.» این است نمونه‌یی از بهره‌کشی بی‌رحمانه از زنان کارگر، در محیط‌های کار.

زنان کارگر و دیگر زنان زحمتکش از این بی‌قانونی‌ها بی‌بهره نبوده‌اند. ایلنا، ۲۸ بهمن ماه، ضمن توصیف شرایط معیشتی پرستاران "مشمول قانون کار" و شاغل در بیمارستان‌های خصوصی با عنوان "شکونده"، از کاهش "دستمزد پرستاران بخش خصوصی به یک سوم بخش دولتی" گزارش داد. گزارش فوق قراردادهای این پرستاران را "موقت" و محیط کار آنان را "پر تنش، استرس‌زا، سخت و زیان‌آور" توصیف کرد. مدیران بیمارستان‌ها برای گریز از پرداخت حق بیمه مشاغل سخت و زیان‌آور، به ترفندهای گوناگونی دست می‌زنند. ایلنا افزود: "در سنوات گذشته هنگام درج عناوین شغلی در لیست بیمه‌های تامین اجتماعی، بیمارستان‌های خصوصی "خواسته یا ناخواسته دچار اشتباهاتی شده‌اند... که مشکلات پیچیده‌ای را برای بازنشستگی پرستاران ایجاد کرده است." با توجه به اجرای فاز دوم یارانه‌ها باید پرسید که، با درآمدهای کنونی زنان شاغل کشور خصوصاً زنان کارگر چگونه باید زندگی کنند؟ چنین بهره‌کشی‌ای از سوی سرمایه داری تنها در نبود سندیکاهای کارگری میسر شده است. تاریخ پرافتخار جنبش سندیکایی کشورمان نشان می‌دهد که زنان کارگر نقش بسیار ارزنده‌ای در این مبارزات داشته‌اند. اکنون باید خواست‌های زنان از جمله: زنان کارگر در برابر کار مساوی با مردان مزد مساوی دریافت کنند، تبعیض جنسیتی در برخورداری از کار مناسب پایان یابد، محل شغلی زنان کارگر در دوران استراحت پیش و پس از زایمان محفوظ بماند و کارفرمایان حق اخراج او

را نداشته باشند و حق انتخاب پوشش و آزادی آن برای زنان کارگر تضمین شود. این خواسته ها با خواست احیای حقوق سندیکایی و افزایش عادلانه دستمزدها برپایه نرخ واقعی تورم در مبارزات جنبش سندیکایی بازتاب یافته است. برای پیروزی در مبارزات سندیکایی پیشروان سندیکایی باید هرچه بیشتر زنان کارگر و زحمتکش (زنان معلم، کارمند، پرستار و جز اینان) را به مبارزه در صف‌های جنبش کارگری-سندیکایی جلب و جذب کنند. در حال حاضر سازمان‌دهی کارگران، و به‌خصوص کارگران زن، در سندیکاهای کارگری وظیفه همه فعالان و سندیکاهای مستقل کارگری است.

رضا کارشناسان

« دستمزد بهتر برای زنان ، به معنای درآمد بیشتر برای کل خانواده است.»

شرایط مطلوب تر در محیط هایی که زنان در آن کار می کنند، به معنای این است که کارگران دیگر هم می توانند این شرایط را خواستار شوند. اگر شغلی برای زنان زیان بار و خطرناک است برای مردان هم همین گونه است.

باید از همکاران مرد خود بخواهیم تا مشکلات زنان کارگر را مورد توجه قرار دهند.»

مصاحبه یکی از اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک با رادیو کوچه

مقدمه

سندیکای کارگران فلزکارمکانیک تاسیس ۱۳۳۹ با شماره ثبت ۳۴ در وزارت کار، بازرگشایی ۱۳۸۴، نشریه‌ی پیام سندیکا مربوط به آنها است. سندیکایی نام‌آشنا در میان فعالان کارگری در ایران. نام این سندیکا چند سالی است که بیش‌تر بر سر زبان‌ها افتاده است. این سندیکا نیز از حمله‌ی دولت در امان نبوده است. چند ماه پیش بود که عضو هیات مدیره‌ی این سندیکا را در اول ماه می امسال دستگیر کردند و پس از چند روز آزاد کردند. در فصل ۶ قانون کار جمهوری اسلامی ایران که مربوط به تشکلهای کارگری و کارفرمایی، حق تشکیل سندیکا و اتحادیه برای کارگران به رسمیت شناخته نشده است. در ماده ۱۳۰ این قانون آمده است که: «به منظور تبلیغ و گسترش فرهنگ اسلامی و دفاع از دست‌آوردهای انقلاب اسلامی و اجرای اصل بیست‌وششم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، کارگران واحدهای تولیدی، صنعتی، کشاورزی، خدماتی و صنفی می‌توانند نسبت به تاسیس انجمن‌های اسلامی اقدام نمایند.»

با وجود این قوانین دست‌وپاگیر و به قول فعالان کارگری محدود در عدم به رسمیت شناخت تشکلهای مستقل کارگری از جمله سندیکاها و اتحادیه‌ها، بخش دیگری از کارگران در شاخه‌های مختلف تولیدی و خدمات اقدام به ایجاد سندیکاها، کارگری در این سال‌ها کرده‌اند. تجربه‌ی سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه از جمله دست‌آوردهای مهم جنبش کارگری ایران در سال‌های اخیر است.

در برنامه‌ی سوم مجله‌ی کارگر با یکی از اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در داخل ایران به گفت‌وگو نشستیم این گفت‌وگو را می‌شنویم.

در سوال اول از این عضو سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک پرسیدم:

رادیو کوچه : پیشینه سندیکای کارگران فلزکار و مکانیک به چه زمانی برمی‌گردد؟ و متشکل از چه کارگرانی است؟ آیا صاحبان کارگاههای کوچک همانند مکانیک‌های خودرو، درب و پنجره‌سازها، که خود صاحب ابزار تولید و کارگاه هستند می‌توانند در این سندیکا عضو شوند؟

کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک: « در رابطه با پرسش‌تان باید عرض کنم که سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در راستای فعالیت‌های اتحادیه‌های کارگران مکانیک واتومبیل در سال ۱۳۲۳ پیگیری و سال ۱۳۳۹ در وزارت کار با شماره‌ی ثبتی ۳۴ فعالیت خودش را به صورت رسمی آغاز کرد. در این سندیکا هر کارگری که با فلز در ارتباط باشد و روی آن کار کند، می‌تواند در آن عضو شود. سندیکای ما در میان کارگران کارگاه‌های کوچک تا بزرگترین کارخانه‌های اتومبیل‌سازی و فولاد از نفوذ فراوانی برخوردار هست در سندیکای ما کارگران فاقد ابزار تولید می‌توانند عضو شوند و اگر چنانچه کارگری فقط خود و با ابزار کار خود مشغول باشد هم می‌تواند در سندیکا عضو شود که در سندیکای ما بجز دو مورد دیگران فاقد ابزار تولید هستند. اگر کسی با استثمار دیگری روزگار بگذراند در سندیکای ما جایی ندارد.. »

رادیو کوچه : این فعال کارگری سوال من را در رابطه با جایگاه سندیکالیسم در ایران این‌گونه پاسخ داد:

کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک: « در مورد جایگاه سندیکالیسم در ایران باید به ۱۰۸ سال پیش برگردیم. به سال ۱۲۸۵ که اولین سندیکا در ایران با نام اتحادیه‌ی کارگران چاپ تاسیس شد. و از همان ابتدا بی‌قانونی مطلق محسوس بود. کارگران از صبح تا زمانی که کارفرما اجازه‌ی مرخصی می‌داد باید کار می‌کردند، آن هم در جایی که حتی آب خوردن برای کارگران وجود نداشت. سندیکای کارگری از همین حق داشتن کوزه‌ی آب مبارزه را شروع کرد. در سال‌های حکومت رضاخان اول ماه می را جشن گرفتند و اعتصاب‌های زیادی را برای حقوق خود ترتیب دادند و البته در این راه کشته‌هایی را هم تقدیم به جنبش کارگری و جنبش آزادی‌خواهی ایران کردند. سندیکاهای کارگری در سال ۱۳۲۵ موجب تصویب اولین قانون کار شدند. قانونی شدن ۸ ساعت کار، تعطیلی روز جمعه با حقوق و از همه مهم‌تر حق داشتن سندیکا و مذاکره‌ی کارفرمایان با نمایندگان کارگران در مواقع اختلاف از بزرگ‌ترین دست‌آورد سندیکاهای کارگری‌ست. در اعتصاب شکوهمند شورای متحده کارگران خوزستان در ۲۳ تیر ۱۳۲۵ که بر علیه خودکامگی دولت انگلیس در هیات شرکت نفت انگلیسی متبلور شده بود، این نمایندگان اعزامی شورای متحده مرکزی زحمت‌کشان از تهران بودند در یک طرف مذاکره و نماینده‌ی دولت ایران و نماینده‌ی دولت انگلیس در طرف دیگر برای خاتمه‌ی اعتصاب گفت‌وگو کرده و با پذیرفتن خواسته‌های کارگران شرکت نفت که در شورای متحده خوزستان متشکل شده بودند، توانستند نه تنها حق کارگران بلکه قدرت خودشان را به دولت استعماری انگلیس تحمیل کنند. این اعتصاب پایه‌گذار تحولات بسیاری در صحنه‌ی سیاسی ایران بود. از جمله تصویب قانون کار، ملی شدن صنعت نفت و به نخست‌وزیری رساندن دکتر محمد مصدق در ۳۰ تیر ۱۳۳۱. و در مورد تحولات در سال ۱۳۵۷ و نقش سندیکاها باید عرض کنم که این

سندیکاهای کارگری ایران به رهبری سندیکاهای کارگری نفت بود که با بستن شیرهای نفت ضربه‌ی مهلکی به مستشاران امپریالیسم زد و دست‌نشانده‌شان را از تخت پادشاهی به زیر کشید. هنوز هم کافی است که سندیکاهای کارگری ایران نفسی بکشند تا تحولات سیاسی را تحت تاثیر قرار دهند. پس از ۲۲ سال از بسته شدن سندیکاهای کارگری و خانه‌نشین کردن رهبران سندیکایی و حبس و کشتن بخشی از این رهبران باز هم ما شاهد اقبال کارگران به سندیکا در سال ۱۳۸۴ در تشکیل سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوس‌رانی تهران و حومه هستیم. «

رادیو کوچه : باخبر شدیم که سندیکای کارگران فلزکار مکانیک همراه با دیگر تشکلهای کارگری در ایران از جمله شورای عالی اسلامی کار در اعتراض به دستمزد مصوب ۱۳۹۳، شکایت‌نامه ای را در دیوان عالی کشور برای تجدیدنظر در این دستمزد تنظیم کرده اند. آیا می‌توانید شنوندگان را از این روند مطلع نمایید؟ زیرا ظاهراً سندیکای شما جزو معدود تشکلهای کارگری مستقلی بود که در این حرکت شرکت کرد.

کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک: « در مورد دستمزد مصوب سال ۱۳۹۳، باید بگویم که اعتراض به دستمزد سال ۹۳ توسط انجمن‌های صنفی و شوراهای اسلامی در دیوان عالی کشور مطرح شد و ما اصلن در این مورد دخیل نبودیم. ما با شوراهای اسلامی که به سرکوب کارگران و نمایندگان آنها می‌پردازند، به هیچوجه و در هیچ موردی کار مشترک نمی‌کنیم. البته این شکایت از همان روز اول تکلیفش معلوم بود. امروز به این نمایندگان گفته می‌شود که شکایت‌شان را به خدا ببرند. اما شکایتی که ما مطرح کردیم دو مورد است. اولی در مورد محدود کردن فعالیت آزادی سندیکایی و برخورد با کارگران در اول ماه می امسال، افزایش تعداد سوانح شغلی به سازمان جهانی کار بوده که

توسط وکلای این سندیکا پیگیری می‌شود. دومین شکایت ما هم از حیف‌ومیل و به غارت بردن اندوخته‌ی کارگران در سازمان تامین اجتماعی از آقای مرتضوی و شرکا بوده که توسط وکیل خوش‌نام آقای خلیل بهرامیان پیگیری می‌شود.»

رادیو کوچه : سندیکای کارگران فلزکارمکانیک تا چه حد توانسته است با تجارب معاصر کارگری در حوزه ی سندیکاها از جمله سندیکای شرکت واحد ارتباط بگیرد؟

کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک: « ما و سندیکای شرکت واحد بسیار از تجربیات هم بهره می‌بریم. از همان اوایل کار بسیاری از پیشگامان کارگری به یاری سندیکای شرکت واحد رفتند، از جمله فعالین فلزکارمکانیک. سندیکای فلزکارمکانیک در تاسیس کتابخانه‌ی سندیکای شرکت واحد واقع در سندیکای نانوایان تهران پیش‌قدم بود. تکثیر جزوات سندیکایی و پخش کتاب‌های مفید برای کارگران از اولین همکاری ما با سندیکای شرکت واحد در بدو تولد این سندیکای رزمنده‌ی کارگری بود که همچنان هم ادامه دارد.»

رادیو کوچه : این کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک سوال آخر مرا در مورد این‌که آیا سندیکا یک ظرف مطلق برای به پیش بردن جنبش کارگری در ایران است؟ یا شما در مقطع کنونی این ظرف را مناسب می‌بینید _ تجربه ی چادرملو نشان داد که شوراهای صنفی در آن شرایط بهتر می‌توانستند نتیجه بگیرند. ارتباط این تشکل‌ها، ظرف تشکل و سازمان با روند حرکت جنبش کارگری دو سویه است یا یک سویه؟ را این‌گونه پاسخ داد:

کارگر عضو سندیکای کارگران فلزکارمکانیک: « جنبش کارگری از تشکل‌های بسیاری بهره می‌برد از جمله سندیکا. سندیکا نرده‌بان طبقه‌ی کارگر برای رسیدن به آرمان‌های کارگری‌ست که توسط اعضا و سازمان‌های طبقه‌ی کارگر باید فرموله شود. در هر شرایطی باید شما استقلال خودتان را از کارفرمایان حفظ کنید، این شرط اصلی برای سندیکایی بودن است. تجربه‌ی انجمن صنفی چادرملو یکی از این استثناست. صدها انجمن صنفی در ایران فعالیت می‌کنند، ولی آیا اقبال انجمن صنفی چادرملو را دارند؟ داشتن آگاهی طبقاتی و مستقل بودن و فراگیر کردن انجمن صنفی چادرملو راز موفقیت این انجمن صنفی‌ست که توانست با داشت روح سندیکایی با نام دیگری فعالیت کند. اعتصاب چادرملو تمامی کارگران و کارکنان این معدن را دربرمی‌گرفت طوری که پرسنل حراست هم به این اعتصاب می‌پیوستند. در اعتراضات انجمن صنفی چادرملو حتی زنان و کودکان کارگران و کارکنان نیز شرکت داشتند. این نشان از توده‌ای بودن این تشکل صنفی است. هر حرکت کارگری که در جهت احقاق حقوق کارگران باشد، با جنبش کارگری و سندیکایی هم‌سو است و ما آن را از خود می‌دانیم. البته امیدواریم که این حرکت‌های صنفی با حمایت‌های سازمان‌دهی شده‌ی سندیکاهای کارگری گره بخورد تا با قدرت بیشتری از حقوق کارگران حمایت کند.»

«در اعتراضات انجمن صنفی چادرملو حتی زنان و کودکان کارگران و کارکنان نیز شرکت داشتند. این نشان از توده‌ای بودن این تشکل صنفی است.»

با پیشروان جنبش سندیکایی آشنا شویم !

مرتضی حجازی؛ از رهبران جنبش سندیکایی کارگران ایران

در تاریخ سراسر مبارزه و افتخار جنبش کارگری - سندیکایی میهن ما، مرتضی حجازی از برجسته ترین رهبران نسل اول به شمار می آید. او نخستین شهید جنبش سندیکایی کارگران در تاریخ معاصر ایران معرفی می گردد. نام او با تاسیس و فعالیت یکی از اولین سندیکاهای کارگری یعنی اتحادیه کارگران چاپخانه های تهران آمیخته است. مطابق اسناد رسمی، اتحادیه کارگران چاپخانه های تهران که در آستانه انقلاب مشروطه در سال های 85 - 1284 خورشیدی تأسیس گردیده بود، از زمره مهم ترین و موثرترین سندیکاهای زمان خود محسوب می شد. این سندیکا به همراه دیگر سندیکاها در سال های 1304 - 1297 خورشیدی مجموعه ای از اعتصاب های تأثیر گذار تاریخ جنبش کارگری میهن ما را سازماندهی کرده است. اعتصاب 14 روزه سندیکای چاپخانه ها مقام ماندگار و پُر ارزشی در تاریخ به خود اختصاص می دهد. خواست های اتحادیه کارگران چاپخانه های تهران در آن اعتصاب تاریخی از جمله عبارت بودند از: " قرار 8 ساعت کار در روز، بهبود وضعیت کارگران، حق انعقاد قرار دادهای دستجمعی، دریافت کمک های طبی (پزشکی) برای کارگران بیمار، دریافت مزد در ساعات اضافه کاری، تعطیلی روزهای جمعه و اعیاد و رسمیت یافتن 10 روز مرخصی سالیانه برای کارگران"! این اعتصاب و کامیابی آن یک شاخص اساسی از روند رو به رشد آگاهی طبقاتی کارگران میهن ما و سنت های ریشه دار طبقاتی جنبش سندیکایی است. بعلاوه اتحادیه کارگران چاپخانه های تهران نقش موثری در وحدت صف های جنبش سندیکایی ایفا کرد و در اتحاد با سندیکای کارگری کفاشان، خبازان و دیگر اتحادیه های آن روز،

شورای مرکزی اتحادیه های کارگری را پدید آوردند که مرکز واحد سندیکایی آن دوره معین قلمداد می شود. شورای مرکزی اتحادیه های در عین حال به یک موفقیت بزرگ نیز دست پیدا کرد. این شورا رسماً به عضویت انترناسیونال اتحادیه های کارگری درآمد. این یک دستاورد بزرگ و تاریخی به حساب می آید. مرتضی حجازی مبارز و رهبر برجسته و فراموش نشدنی این دوره از حیات جنبش سندیکایی کارگران ایران است.

مرتضی حجازی در سال 1281 خورشیدی در یک خانواده فقیر در شهر تهران به دنیا آمد. دوران کودکی را در مکتب های آن روز تهران سپری کرد و سواد آموخت. 15 ساله بود که پدرش را از دست داد و برای تأمین مخارج خانواده مجبور به کار شد. در 15 سالگی به استخدام یکی از چاپخانه های تهران در آمد و به عنوان حروف چین مشغول به کار شد. به سرعت در این حرفه مهارت کسب کرد. او از سال 1298 در صف اتحادیه کارگران چاپخانه های تهران فعال بود. مرتضی حجازی از سازماندهندگان اعتصاب های سال های 1304 - 1300 کارگران تهران است. در اثر فعالیت خستگی ناپذیر، اعتماد عمیق کارگران و درایت سندیکایی و سیاسی به یکی از رهبران جنبش سندیکایی بدل شد. در تمام مبارزات سندیکایی سال های 1307 - 1300 مرتضی حجازی چهره ای برجسته و دارای نقش درجه اول است. علاوه بر فعالیت سندیکایی و سازمان دهی اتحادیه های کارگری، وی در تهیه و نگارش مطالب و گزارش های کارگری به زبان ساده و قابل فهم برای کارگران همراه افرادی نظیر جعفر پیشه وری، محمد دهگان، نیک بین و سلطان زاده، میکائیلیان و دیگران شرکت داشت. مقاله های او در روزنامه های کارگری مانند حقیقت و اقتصاد ایران و ستاره سرخ درج شده است. او را به حق یکی از برجسته ترین سازمان گران تاریخ جنبش سندیکایی

کارگران ایران و از پیشکسوتان پُر افتخار آن می دانند. مرتضی حجازی در این دوره تاریخی نقش بسیار موثر در رشد و اعتلای جنبش سندیکایی داشته است. در سال های 1307 - 1304 اعمال فشار دیکتاتوری رضاخانی بر جنبش سندیکایی کارگران و حزب های ترقی خواه رو به افزایش نهاد و بسیاری از فعالین کارگری شناسایی و مورد پیگرد و تهدید قرار می گرفتند. مرتضی حجازی در سال 1307 به نمایندگی از طبقه کارگر ایران و سندیکاهای کارگری به مسکو سفر نمود و با رهبری انترناسیونال اتحادیه های کارگری سرخ دیدار و گفتگو کرد. در همین دوران مراسم روز جهانی کارگر با شکوه در تهران و بندر انزلی توسط کارگران برگزار شد. حجازی هنگام بازگشت به کشور توسط شهربانی رضا خانی بازداشت و به زندان تهران انتقال داده شد. برای ماه های متوالی این رزمنده قهرمان طبقه کارگر در سلول انفرادی مورد شدیدترین شکنجه های جسمی و روانی قرار گرفت. از جمله چندین روز متوالی شلاق می خورد و در همان حال روی سرش یخ گذاشته و آب به زیر پایش می ریختند. او زیر شکنجه مقاومت بی نظیری از خود نشان داد و هرگز لب به سخن ننگشود. فرزند قهرمان توده های کار و زحمت، حسرت تسلیم را بر دل اوباشان رژیم پهلوی (رضا خان) گذاشت. او که از محروم ترین لایه های اجتماعی بر خاسته بود، به طبقه خود و محرومان و آرمان سیاسی و مبارزه سندیکایی اش تا آخرین لحظه زندگی وفادار ماند. رضا خان شخصاً نسبت به مبارزان جنبش کارگری کینه داشت و به دستور امپریالیسم انگلیس و با یاری آنها با خشونت جنبش کارگری و سندیکایی را سرکوب می کرد. مرتضی حجازی در سال 1307 در زندان رضا خان به شهادت رسید. در حمایت از مرتضی حجازی تمامی اتحادیه های کارگری جهان به فراخوان سندیکاهای کارگری ایران پاسخ داده و در آن زمان کارزار بزرگی را برای حجازی

این نخستین شهید جنبش سندیکایی بر پا کردند. سید جعفر پیشه‌وری با انتشار مقاله‌ای با گرامی داشت خاطره مرتضی حجازی رهبر برجسته جنبش سندیکایی کارگران ایران در باره او چنین نوشت: "مرتضی حجازی، اهل تهران، از طفولیت وارد چاپخانه شد، پانزده سال از عمر خود را در راه اتحادیه‌های کارگری صرف کرده و بالاخره در زندان شهربانی قربانی شده است. مزارش معلوم نیست، ولی خاطره او در قلب کارگران همیشه باقی خواهد ماند."

از مرتضی حجازی تا علی امید، جنبش سندیکایی کارگران ایران در تمام طول حیات پُرافتخار خود، علی‌رغم سرکوب به مبارزه ادامه داده و با تکیه بر سنت‌های ریشه‌دار طبقاتی، اینک نیز راه پیش‌کسوتان خود را ادامه داده و می‌دهند. تاریخ از مرتضی حجازی‌ها، علی‌شناسایی‌ها، هدایت‌معلم‌ها، علی‌امیدها، حسن حسین‌پور تبریزی‌ها و حسن جلالی‌ها با افتخار و غرور یاد می‌کنند. نسل جوان کارگران ایران با الهام از این چهره‌ها و نام‌های نازدودنی، راه آنها را با سربلندی ادامه می‌دهند.

برگی از قانون

قانون اساسی مشخص کننده روابط فرد با دولت و اجتماع و همچنین دولت با جامعه و مردم است. قانون برای رفاه حال مردم وضع شده است و می باید بهروزی آنان را در پی داشته باشد. اصل 44 قانون اساسی سمتگیری اساسی اقتصاد را که برای جامعه مهم است را مشخص نموده است. در این اصل می خوانیم: « نظام اقتصاد جمهوری اسلامی ایران بر پایه سه بخش دولتی، تعاونی و خصوصی با برنامه ریزی منظم و صحیح استوار است. بخش دولتی شامل صنایع بزرگ، صنایع مادر، بازرگانی خارجی، معادن بزرگ، بانکداری، بیمه، تامین نیرو، سدها و شبکه بزرگ آبرسانی، رادیو و تلویزیون، پست و تلگراف، هواپیمایی، کشتیرانی، راه آهن، و مانند اینهاست که به صورت مالکیت عمومی در اختیار دولت است. بخش تعاونی شامل شرکتها و موسسات تولید و توزیع است که در شهر و روستا بر طبق ضوابط اسلامی تشکیل می شود. بخش خصوصی شامل آن قسمت از کشاورزی، دامداری، صنعت و تجارت و خدمات می شود که مکمل فعالیت های اقتصادی دولتی و تعاونی است...» در متن صریح قانون گفته شده است که بخش خصوصی باید تکمیل کننده فعالیت های اقتصادی تعاونی و دولتی باشد. بی تردی آنچه امروز در کشورمان رخ می دهد بی قانونی و زیرپانهادن اصل 44 قانون اساسی است. فروش معادن که طبق این قانون باید در دست اقتصاد دولتی باشد، غیر قابل واگذاری به افراد است. هر چند که در خبرها داشتیم که معادن سنگ آهن مرکزی و شرکت زغال سنگ البرز مرکزی و معدن بافق را می خواهند خصوصی کرده و بفروشند و یا شرکت نفت و پتروشیمی را که در این قانون به عنوان صنایع مادر نامبرده شده را در بورس عرضه کرده و

ثروت مردم را به سرمایه داران ایرانی و خارجی می فروشند. نظام بانکداری ما که پولهای مردم در آن است باید در دست دولت باشد، اما با خصوصی کردن، این امکان را فراهم آوردند که خاوری رییس بانک ملی و جهرمی رییس بانک صادرات با یک گردش مالی ثروت کارگران رادزیده به خارج از کشور ببرند. خصوصی سازی که می باید در عرصه دامپروری و کشاورزی فعال باشد با واردات بی حد و حساب دامداری و کشاورزی مان را نابود کرده است. با واردات چای توسط بخش خصوصی و به اتکا پولهای ما در بانک ها که به سرمایه داران وام داده شده، صنعت چای ما از بین رفته و امروزه چیزی به نام چای گیلان وجود ندارد. بخش تعاونی که باید تولید و توزیع را در بر می گرفت فقط به تاسیس تعاونی های مالی اعتباری کلاش و کلاهدار محدود شده است.

زیر پا گذاشتن این اصل از قانون اساسی، در اصل میدان دادن به سرمایه داری غارتگر و ضد کارگری است که با توسل به خصوصی سازی کارگران را بیکار و گرسنه و حق داشتن سندیکا را نابود شده و وطن را در دلارهای داخل حساب بانکی اش می خواهد.

کارگران در هر کجای این گیتی که باشند با خصوصی کردن ثروت خود مبارزه خواهند کرد. ثروت متعلق به همه مردم است نه یک درصد از افراد جامعه.

شماره دوم نشریه پیام آور منتشر شد.

پیام سزکا
ماهنامه پیام سندیکا
نشره مسئول سندیکای کارگران ایران
مکان تهران

Published by: Felezkâr-Mechanic

Union Messenger

Monthly Bulletin of Iran's Trade unions

Internet: www.felezkar.com
International email: irunionmessenger@gmail.com
Facebook: www.facebook.com/skfelezkar

July 2014 Vol. 1 Issue 2

شماره دوم ماهنامه ی پیام آور (نشریه درونی سندیکاهای کارگری ایران - به زبان انگلیسی) در دو نسخه چاپی و الکترونیکی منتشر شد.
در این شماره می خوانید:

صفحه اول- در رابطه با خبر آزاد شدن رضا شهابی بر اساس بیانیه فلزکار (رضا شهابی اعتصاب غذای خود را شکست: " درود به رضا شهابی و سندیکای شجاع کارگران شرکت واحد ") + اطلاعیه سندیکای شرکت واحد در رابطه با خبر شرایط رضا شهابی و ضرورت کارزار بین المللی برای آزادی او

"به سرکوب حقوق رضا شهابی و شرایط غیر انسانی او پایان دهید"
صفحه ۲- اطلاعیه منتشر شده در سایت فلزکار فشار به فعالان کارگری با چه هدفی

صفحه ۳- گزارشی به نشست دوره ای سندیکاهای کارگری خودرو ساز در اسپانیا در مورد تراکتور سازی و نامه دبیرکل کنفدراسیون سندیکاهای کارگری جهان به حسن روحانی

صفحه ۳- سخنرانی اسماعیل عبدی دبیرکل کانون صنفی معلمان ایران

در کنفرانس معلمان ترکیه

صفحه ۴- گزارش فعالیت های سندیکای کارگران فلزکار مکانیک به مرکز حقوق سندیکایی در ژنو و در ساختمان مرکزی آی. ال. او.

صفحه ۵ – درباره پیام سندیکا

صفحه ۶ – اطلاعیه در حمایت از زحمتکشان فلسطین

**GREETINGS TO THE BRAVE REZA SHAHABI AND
COURAGEOUS UNION OF TEHRAN TRANSIT WORKERS!**

according to the information received by the Public Relations office of the Union of Metalworkers and Mechanics of Iran (UMMI), Reza Shahabi, the courageous member of the executive committee of Tehran Transit Workers (VAHED) has ended his hunger strike after 50 days at 8:00 pm on July 21st. He ended his strike after meeting with the officials in charge of his case including and in particular Mr. Khodabakhsh. The latter had promised Mr. Shahbi that he would be entitled to rest period and medical leave after being treated and undergone surgery. According to Reza Shahabi's medical doctors he should be treated for one month to recover from the effects of his 50 days hunger strike so that he is ready for his operation. Based on the promises made, Reza Shahabi could rest at home after he undergoes

surgery and spends time at home to recover. UMMI congratulates Reza Shahabi, his selfless wife and the VAHED Transit Workers for their steadfast position in defence of their rights and principles and hope that there is no occasion that labour activists should undertake hunger strike in order to press their case and defend their inalienable rights.

Public Relations of UMMI (Felezkâr – Mechanic)
July 21st 2014 روابط عمومی سندیکای کارگران فلزکارمکانیک
s_felezkar@yahoo.com

10 درصد از مردم ایران گرسنه هستند!

«وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی در قم مبارزه با گرسنگی را یکی از سیاست‌های دولت تدبیر و امید اعلام کرد و گفت: تاکنون هفت میلیون و ۵۰۰ هزار نفر را برای آنکه تحت پوشش حمایت‌های غذایی قرار بگیرند شناسایی کرده ایم که از این میان هفت میلیون و دویست هزار نفر از طرح‌های حمایتی غذایی برخوردار شده‌اند.»

البته این گوشه ای از واقعیت است . طبق آمار سازمان غذایی فائو نیمی از مردم ایران گرسنه و در زیر خط فقر بسر می برند. در عوض ماشین های میلیاردی با ثروت همین گرسنگان در شهر تهران ویراژ می دهند.

تحریریه پیام سندیکا

جشن آبروریزی از شرافت مندان

در ماه رمضان از کانال 5 سیما، برنامه ای بنام جشن رمضان پخش می شد. در بخشی از برنامه چهره های مشهور سینمایی و ورزشی و.. دعوت می شدند تا آرزوهای کودکانی را که در نامه ای، آرزوهای خویش را نوشته اند را برآورده کنند. فقر و محرومیت انسانهای شریفی در این جشن به نمایش گذاشته شد و از طرفی ثروتمندانی که برای التیام وجدان درد خود آمده بودند این آرزوها را اجرایی کنند. خانه هایی گلی، کوچک و فاقد امکانات اولیه و انسانهایی که کودکانشان بزرگترین آرزویشان دوچرخه، عروسک، ماشین کوکی، کمدلباس، تلویزیون ال سی دی و ماشین رخت شویی برای مادرشان بود. طنز تلخ آنجا آغاز می شد که وسیله خریداری شده در اتاق جا نمی گرفت و دروبین مجبور بود فیلم را قطع کرده، موقع خداحافظی را نشان بدهد. در این برنامه دختری 12 ساله به نام زهرا که در نیمه شب با لباسی پسرانه مشغول جمع کردن زباله برای تامین مخارج خانواده بود، نشان داده شد. زهرا یکی از هزاران کودکی است که به جای بچگی کردن بار هزینه های خانواده را شرافتمندانه به دوش می کشد و به آن افتخار می کند. ننگ بر سیستمی که کودکانی را به جای روانه کردن به دبستان، آواره خیابان برای بدست آوردن نانی کرده است و به دیگرانی، آنچنان موقعیتی می دهد که 3000 میلیاردی دزدی کنند و آبروی ایران و ایرانی را ببرند.

تنگدست فرزانه

دختری تنگدست و فرزانه
روز و شب با لباس مردانه
در خیابان و کوچه ها می گشت
این دلاور برهنه پا می گشت
سطل آشغال زیر و رو می کرد
آنچه می خواست جستجو می کرد
تا که آن را بدل کند به ریال
دست یاری بسوی کس نبرد
درد را چاره جو شود به جهان
دست یابد به آب و نان حلال
حاصل دسترنج خویش خورد
که نماند ز تنگدست ، نشان

زندگی خوش به مردمان باشد

نه به یک درصد جهان باشد

علی جعفری مرنندی (کارگر)

«اعتصاب حق صنفی کارگران است!»

هیچ کارگری را نمی توان به دلیل مبارزه سندیکایی
و اعتصاب بازداشت یا از کار اخراج کرد!»

آذری که خاموش شد.

محمد علی آزد دوست از بنیان گذاران سندیکای کارگران فلزکارمکانیک درگذشت.

محمد علی آزد دوست کارگر جوشکار از بنیان گذاران سندیکای کارگران فلزکارمکانیک در تبریز درگذشت. پس از کودتای آمریکایی 28 مرداد سال 1332 آزد دوست و مختاری به همراه دیگر فعالین باقی مانده شورای متحده کارگران و زحمتکشان ایران با تلاش شبانه روزی و تبلیغ برای ایجاد سندیکاهای کارگری کوشیدند. این کوشش ها در سال 1339 به بار نشست و سندیکای کارگران فلزکارمکانیک شکل گرفت. آزد دوست هیچگاه کاندیدای عضویت در هیات مدیره نشد اما یکی از یاوران همیشگی سندیکا به شمار می رفت. آزد دوست به همراه اسکندرصادقی نژاد و جلیل انفرادی و ناصرگارسچی، محمد ولایتی، محمدحسین خوان یغما از بنیان گذاران گروه کوهنوردان فلزکار در سال 1342 بود. فعالیت های کوهنوردی آزد دوست حتی در سالهای بعد از انقلاب که همه درگیر مسایل سیاسی بودند، نیز در سندیکای کارگران فلزکارمکانیک و گروه کوهنوردان فلزکار بدون وقفه پیگیری می شد. ما درگذشت این پیشکسوت کارگری و کوهنوردی را به خانواده و دوستان و اعضای سندیکای کارگران فلزکارمکانیک و گروه کوهنوردان فلزکار تسلیت می گوئیم.

آذری خاموش شد ، ولی مشعلی را فرا راه ما باقی گذاشت تا ره گم نکنیم.

تحریریه پیام فلزکار

آخرین عکس محمد علی آذر دوست در بهمن ماه سال گذشته